Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII, SERIA II, NR. 5753 | 4 PAGINI – 25 BANI | DUMINICĂ 19 NOIEMBRIE 1967

AVANPREMIERĂ INDUSTRIALĂ

O FABRICĂ A CONFORTULUI NOSTRU

Abia coborît din trenul oprit în gara Vaslui, mă întîmpină culorile plăcute ale noilor blocuri apărute ca niște flori în peisajul orașului. Mă aflu într-un loc de unde am perspectiva șantierului fabricii de mobilă. Șantier, puțin impropriu zis căci de la distanța de la care privesc imaginea îndreptățește mai curînd cuvintele de mare uzină. Termenul de intrare în folosință a noului obiectiv industrial este aproape :

Tovarășul Suhan Tit, inginerul șef al fabricii ne vine în ajutor, cu lămuriri.

— Pe 9 octombrie au început probele tehnologice la sectorul de croit și secția uscătorie. Pînă acum au fost predate cea mai mare parte a lucrărilor la care, în afara celor două amintite, se pot adăuga tronsonul I, ascuțitoria, atelierul mecanic, stația de compresoare, magazia de produse finite, remiza loco-tractor, depozitul de tuburi de oxigen, gospodăria de păcură și rezervele de apă. Ponderea lor în totalul lucrărilor de investiții este ușor de remarcat numai prin simpla citare a procentului la zi de îndeplinire a planului pe anul 1967 : 103 la sută, din care construcții-montaj 109 la sută.

Parcurgem vasta hală de fabricație. Deslușim interferența permanentă a două activități, prin natura lor distincte. Pe de o parte constructorii preocupați de respectarea graficelor de predare. De altă parte muncitorii, inginerii și tehnicienii fabricii veniți doar de cîteva luni, angrenați deja în efortul de a porni „cu dreptul" noul obiectiv. Și unii și ceilalți, tineri. Împreună animați de dorința încadrării în ritm. Perioadă de probe tehnologice, perioadă de încercare și verificare atît pentru constructorii, instalatorii, montorii care au contribuit la edificarea întreprinderii, cît și pentru cei ce continuă pe un alt plan munca primilor. Perioada cînd fabrica va lua startul spre producerea sutelor de garnituri de mobilă bate la ușă. Încă o fabrică va lucra pentru estetica și confortul căminului nostru.

Printre muncitorii care lucrează acum în sectorul de croit și secția uscătorie, se află și dintre cei care erau pe șantier încă de pe timpul cînd primul pilon a fost înfipt în pămînt. După ce și-au terminat lucrările ce le reveneau echipei sau brigăzii din care făceau parte pe șantier, au fost trimiși la cursurile de calificare de scurtă durată din diversele centre ale Ministerului Economiei Forestiere : Focșani, Iași, Rădăuți, Codlea, Dej, Tîrgu Mureș. Aceștia, împreună cu ceilalți care vor sosi pînă la sfîrșitul anului (căci trimiterea la cursurile de calificare s-a făcut eșalonat în funcție de modul de desfășurare a lucrărilor pe șantier) vor constitui nucleul de muncitori cu ajutorul cărora începînd din trimestrul I al anului viitor va începe acțiunea de calificare la locul de muncă.

Constructori ieri, muncitori în fabrică azi. Un drum firesc, o cale spre împlinirea profesională spre industrializarea unuia din acele locuri în care nu se întîmpla nimic.

GH. GHIDRIGAN

CUM AȚI DEBUTAT ÎN PROFESIUNE?

19 000 de tineri absolvenți ai învățămîntului superior au debutat în această toamnă în profesie. E un pas definitiv spre o muncă creatoare în care cunoștințele acumulate de-a lungul anilor capătă contururi precise, prind viață trecînd de pe planșeta viselor și proiectelor de diplomă în realitatea cotidiană, cu bucuriile și necazurile ei inerente.

Anul care a început pentru ei este un an de debut în profesiunea aleasă, sau, mai exact spus, anul demarajului spre aprofundarea practică a studiului teoretic, spre culmile de mai tîrziu, a succeselor și satisfacțiilor majore.

Interlocutorii noștri — inginerii promoția 1967 de la Uzina „Electroprecizia"-Săcele — atacă răspunsurile la întrebările puse în cadrul dezbaterii ziarului direct, fără ocolișuri.

ÎN ANTICAMERA AFIRMĂRII

Circulă la Uzina „Electroprecizia" — Săcele o glumă amară, de altfel un fapt real, devenit anecdotă : un inginer stagiar ținut pe un post de dispecer muncea alături de un manipulant de scule. Acesta, uimit de precizia cu care stagiarul număra dintr-o privire sculele, îl întreabă ce școală are.

— Școala elementară, liceul și facultatea ; în total 15 ani de învățătură.

— Ce vorbești dom'le. Păi cu atîta școală puteai să ajungi meșter...

Definim în mod curent stagiatura perioada de timp în cursul căreia un începător lucrează pentru a dobîndi experiență în profesia sau specialitatea aleasă, pentru a-și dovedi aptitudinile și capacitatea de muncă. Definiția pare simplă, ca mai toate definițiile dar, în realitate, stagiul e o perioadă complexă cu implicații serioase în ceea ce privește dezvoltarea ulterioară a inginerului. Dar, ce părere au despre stagiu stagiarii înșiși ?

— *Preocuparea pentru formarea stagiarului este absolut întîmplătoare.* În general ești repartizat acolo *în mijlocul unor probleme pe care prea puțin le cunoaștem din facultate :* echipament electric pentru automobile. De la nimeni n-am primit nici o îndrumare. Am găsit o carte și am început să studiez. „N-ai avut timp cinci ani să înveți ?" m-a apostrofat inginerul șef de producție. A urmat, bineînțeles, o discuție, o clarificare. Acum lucrez la laborator într-un colectiv de la care am multe de învățat. (TRAIAN MAXIMOV).

— *În primele luni am fost pus să fac inventarul mijloacelor fixe.* Am numărat și înregistrat cîte scaune cu spătar sînt, cîte fără, cîte scrumiere și perdele la geamuri, căutînd să mă conving că, probabil, colectivul are nevoie de o asemenea treabă. Dar o întrebare unde planul nu se îndeplinește, după logica : „să mai băgăm un om, poate merge. Nu sîntem luați în considerare, nu ni se cere părerea, în general nu contăm". (ILIE DUMITRIU).

— *M-am trezit dezorientat* nu-mi dădea de loc pace : de ce tocmai un absolvent al Politehnicii trebuie să facă o asemenea treabă de arhivar cu mîncețe ? (DIETER SAUER).

— *Vii pus pe fapte mari, dar contradicția între vis și realitate e dezarmantă.* Aștept cu nerăbdare să se încheie această perioadă fără orizont. (FEHER VIRGIL).

Am transcris textual părerile, observațiile, nemulțumirile cîtorva din inginerii care au debutat anul acesta în profesie la Uzina „Electro-precizia" — Săcele. Întrebîndu-ne, totuși dacă nu cumva ne aflăm în fața unor tineri exagerat de pretențioși, animați de visuri *ireale,* dornici să lucreze în niște condiții descrise doar în literatura de anticipație, am încercat să definim sensul, conținutul propriu-zis al stagiului pentru tînărul inginer.

— Stagiatura este anul în care tinerii pot *să întrebe.* Nimeni nu le pretinde *să jacă,* ne răspunde tov. GHEORGHE TRIFU, inginer-șef al uzinei.

Iată deci, că la pretențiile justificate ale tinerilor de a-și aduce contribuția lor calificată la realizări se opune lipsa *oricăror pretenții* din partea uzinei ; la dorința

VIORICA DIACONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

O ZI DIN VIAȚA LUI

RADU CIOCĂNELEA

de Ștefan Iureș

Despre cîte unul se spune, cu o ironie abia subțiată de milă, că el, cutare, caută „ziua de ieri". Adică, incorigibil pierde-vară sau numai biet aiurit, acela se dedică unui lucru fără nici-o perspectivă, ziua de ieri fiind, axiomatic, un fragment de timp revolut. Dar ce face geologul ? Geologul caută și el ziua de ieri... a pămîntului. Sigur că nu e vorba de un simplu joc gratuit ; sigur că operațiile de cercetare geologică a fiecărei zone din teritoriul național sînt planificate, sistematizate, finalizate și rentabilizate. Aici criteriul productiv al activității e la fel de prezent ca pretutindeni. Numai că aceasta nu exclude valențele de pur lirism din viața „căutătorilor de comori" transformați la flacăra rece a frenezieî stăpînite rațional în îndrăgostiții perpetui ai frumosului văzut și — încă — nevăzut.

De două săptămîni Radu Ciocănelea s-a întors la București : „campania" de teren a anului 1967 s-a încheiat, a început munca de punere în valoare a materialului. Întîmpinîndu-l pe reporter, tînărul geolog își exprimă regretul că „ziua" aleasă e, forțamente, una de birou ; pentru oamenii din profesiunea asta munții desfășurați din zare în zare, iar nu patru pereți între care se înghesuie mesele pot să formeze decorul reprezentativ. Dar trecem peste părerea de rău, notînd așadar, că la 16 noiembrie, ora 5,30, în apartamentul său din Bucureștii Noi geolo-

(Continuare în pag. a III-a)

ÎN PAG.

2

OMNIPREZENȚA E TOTUȘI POSIBILĂ (viața de organizație)

CARNET DE LUCRU : ADRIAN PĂUNESCU

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

TELEGRAMĂ

Tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU
secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român

București — România

În numele Prezidiului Comitetului Central al Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de Sud, exprimăm Partidului Comunist Român, guvernului Republicii Socialiste România și poporului român, sincere mulțumiri pentru sprijinul prețios acordat programului politic al F.N.E. din Vietnamul de Sud, o nouă mărturie de prietenie și solidaritate între poporul sud-vietnamez și poporul frate român, care încurajează forțele armate populare de eliberare și poporul sud-vietnamez în lupta împotriva imperialiștilor americani, pentru salvarea națională.

Încrezător în victoria finală, avînd aprobarea, sprijinul și ajutorul din ce în ce mai mare din partea Republicii Socialiste România, a țărilor socialiste și a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, poporul sud-vietnamez este sigur că va înfrînge complet pe agresorii americani, pentru a face din Vietnamul de Sud o țară independentă, democratică, iubitoare de pace, neutră și prosperă, care să pornească pe calea reunificării pașnice a patriei.

Urăm din inimă poporului român ca, sub conducerea P.C.R. și a guvernului Republicii Socialiste România, să obțină noi succese mărețe în construirea unei țări puternice și prospere, contribuție activă la apărarea păcii în Europa și în lume.

Să se întărească și să se dezvolte din ce în ce mai mult prietenia și solidaritatea dintre poporul sud-vietnamez și poporul român.

NGUYEN HUU THO
președintele Prezidiului C.C. al F.N.E. din Vietnamul de Sud

Două fotografii de ION CUCU

Vizita președintelui Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia

● ÎN REGIUNEA BACĂU

Simbătă dimineața, Mika Spiliak, președintele Vecei Executive Federale a R.S.F. Iugoslavia și soția, care se află în țara noastră la invitația președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer și a soției sale, au făcut o vizită în regiunea Bacău. În cursul călătoriei, oaspeții au fost însoțiți de Janos Fazekaș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri cu soția, Vasile Șandru, adjunct al ministrului afacerilor externe, Aurel Mălnășan, ambasadorul României la Belgrad, precum și de Iakșa Petrici, ambasadorul Iugoslaviei la București, Nisim Konfino, șeful de cabinet al președintelui Vecei Executive Federale, George Popovici, prim-secretar al Ambasadei R.S.F. Iugoslavia la București și alte persoane oficiale române și iugoslave.

La aerportul din Bacău oaspeții au fost întîmpinați de Ștefan Boboș, președintele Comitetului executiv al sfatului popular regional, de reprezentanți ai organelor locale de stat. La Combinatul chimic din Borzești, primul popas al călătoriei, ei au fost salutați de ing. Nicolae Ionescu, adjunct al ministrului industriei chimice. Ing. Aurel Teodoru, directorul general al combinatului, i-a condus pe oaspeți prin secțiile de producție, dîndu-le ample explicații. În continuare a fost vizitat Combinatul de cauciuc sintetic și produse petrochimice din Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Aici, ing. Petre Bunea, director general al combinatului, le-a vorbit oaspeților despre organizarea muncii și a producției. A fost vizitat apoi Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Președintele comitetului executiv al Sfatului popular al regiunii Bacău a oferit în onoarea oaspeților un prînz.

● ÎN REGIUNEA DOBROGEA

În aceeași zi, președintele Vecei Executive Federale a R. S. F. Iugoslavia, însoțit de persoanele oficiale române și iugoslave a sosit la Constanța.

La aeroportul Mihail Kogălniceanu oaspeții au fost întîmpinați de Petre Nicolae, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular al orașului Constanța, de alți reprezentanți ai organelor locale de stat.

(Agerpres)

ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGROZOOTEHNIC:

ȘTIINȚA RECOLTELOR BOGATE

Învățămîntul agrozootehnic, această formă organizată de însușire a tehnicii agricole, a cuprins an de an mase tot mai mari de cooperatori, mecanizatori și lucrători din întreprinderile agricole de stat — îndeosebi dintre tineri — devenind astfel un mijloc de largă generalizare a succeselor științifice și a experienței valoroase în rîndurile practicienilor, a celor ce realizează producția agricolă. În cei șapte ani de la instituirea acestei forme de pregătire profesională a țărănimii, peste *trei milioane șapte sute de mii* de cursanți au urmat cercurile învățămîntului agrozootehnic de masă. Ceea ce înseamnă, în medie, mai bine de o persoană din fiecare familie existentă în mediul rural.

Peste puține zile această cuprinzătoare școală nouă a satului își va deschide din nou porțile. Ca urmare a dezbaterilor vii, la care au fost supuse programa și formele de studiu din cadrul învățămîntului agrozootehnic, în anul de învățămînt ce va începe se remarcă o îmbunătățire vizibilă a conținutului acestora. Prin înfăptuirea ultimelor măsuri adoptate de Consiliul Superior al Agriculturii se asigură o mai profundă legătură a învățămîntului agrozootehnic cu nevoile producției, cu realitatea din fiecare unitate agricolă. În principiu, el se va organiza ca și în anii precedenți. Cursanții care au urmat în anul 1966-1967 învățămîntul agrozootehnic cu durata de trei ani — anii I și II — și au îndeplinit condițiile de promovare — vor participa în această toamnă la aceeași formă de învățămînt în anul imediat superior. Dînd curs părerilor și sugestiilor venite de la specialiști, de la președinți ai cooperativelor agricole și de la alți lucrători din agricultură, începînd din această toamnă pentru anul I de studii se vor organiza cercuri numai în acele unități unde se asigură recrutarea unui număr suficient de cursanți.

ing. Teodor Marian
director în Consiliul Superior al Agriculturii

Mai mult decît pînă acum atenția va fi îndreptată spre ciclurile de conferințe pentru aprofundarea cunoștințelor agricole, care vor cuprinde atît absolvenții cursurilor agrozootehnice de masă cu durata de trei ani cît și absolvenții școlilor generale de 8 ani. La ciclurile de conferințe cursanților le sînt predate noțiuni complexe asupra profilului în care lucrează — cultura mare, legumicultură, viticultură, pomicultură și zootehnia. Așa cum se sublinia și în ancheta publicată de ziarul „Scînteia tineretului" pe tema „Ce este, ce trebuie să fie învățămîntul agrozootehnic", la stabilirea programului ciclului de aprofundarea cunoștințelor agricole, pentru fiecare cerc în parte se va avea în vedere specificul de producție al unității, nivelul de pregătire al cursanților și locul de muncă al acestora, precum și problemele dezbătute în anul precedent. Cu scopul de a ridica nivelul calitativ al învățămîntului agrozootehnic de masă, Consiliul Superior al Agriculturii, organele sale regionale, raionale și orășenești s-au preocupat și

(Continuare în pag. a III-a)

Note de drum

GDANSK — ANTIPOZI

Se terminase Festivalul de la Sopot, lumea mai discuta încă despre premii și orașul cochet, cu o mulțime de vile, cu multe parcuri revenea la acea liniște de stagiune estivală. Oraș prin definiție turistic, Sopotul este cunoscut pentru plaja și festivalurile de muzică ușoară deși găzduiește și o școală de științe economice superioare și cîteva fabrici și porturi.

Profil de medalie, orașul vilelor are o anume liniște nostalgică meditativă.

Cafeneaua „Non-stope" este un fel de club al tinerilor din Sopot, un mic local al cofetăriei unde nu se vînd băuturi alcoolice, cu o pistă enormă de beton cu o prelată deasupra. Orchestra de chitare electrice cîntă continuu, se dansează, se consumă Coca-Cola, cafea și inevitabilele fleurturi. Localul se pare că are o adevărată faimă fiind imposibil să găsești mai pe seară un bilet de intrare. În plus, faima este susținută și de orchestrele ce s-au perindat : „Chervony ghitarly", „Nimeni" și așa mai departe.

Mi-a fost dat să cunosc și clubul studenților din Gdansk — Zak (aceasta fiind vechea poreclă care se dădea studenților), o clădire barocă cu multe elemente variate de la maur la gotic așezată în fața statuii lui Sobietski. Interiorul decorat și amenajat de studenți era ultramodern. Nelipsind sălile de jocuri, de lectură etc., ceva era totuși în plus — cafeneaua, unde exact ca la

GEORGE RADU SERAFIM
student

(Continuare în pag. a IV-a)

VIAȚA DE ORGANIZAȚIE

Omniprezența e totuși posibilă

Se susține, de obicei, că prezența activistului U.T.C. într-un loc oarecare, într-un colectiv de tineri, este condiția sine qua non a organizării, cu sorți de izbîndă, a unor acțiuni reușite cu tinerii. Cum pleacă el, sînt de părere unii, nu se mai face nimic. Cred că în această concepție viețuiește o greșeală capitală. Acest mod de a gîndi și de a acționa pe care mi-a fost dat să-l descopăr la unii dintre activiștii U.T.C. pe care i-am cunoscut în cei 12 ani de cînd și eu îndeplinesc o asemenea muncă, se răspîndește ușor și, pare-se, s-a și răspîndit, încît pe alocuri, la unele comitete raionale U.T.C. s-a și generalizat. La ce urmări ne putem aștepta de pe urma unei asemenea concepții privind munca activistului U.T.C.? Cei care îl respectă cu consecvență, obișnuindu-se cu el în așa măsură, încît tind să-l considere stare firească, ajung în situația de a se substitui, pînă la urmă cu bună știință, activelor U.T.C., tinerilor din conducerea organizațiilor U.T.C. aflate sub directa lor îndrumare. Din omul înzestrat cu acea capacitate menită să dea impulsuri, să acționeze asupra nucleului provocînd o mișcare interioară în stare să pună în mișcare angrenajul și să-l facă să acționeze prin resurse proprii apoi, activistul se transformă într-un factotum.

Experiența dobîndită de-a lungul a mulți ani ca activist raional și apoi ca activist al comitetului regional U.T.C., mi-a demonstrat că e de ajuns să pui o singură dată activul unei organizații U.T.C. în stare de inferioritate, e de ajuns să i te substitui o singură dată preluîndu-i obligațiile, rezolvînd ceea ce, în mod normal, ar fi trebuit rezolvat cu resursele proprii tinerilor din organizația respectivă și inhibiția acționează: „singuri nu vom putea face nimic, își vor spune mereu tinerii, lasă că vine tovarășul"... Dar activistul nu poate, oricîtă hărnicie ar dovedi, să le facă pe toate. Iată de ce nu trebuie să se substituie organizației, datoria lui fiind să îndrume, să ajute, să instruiască, să trezească în inimile tinerilor încrederea în forțele lor proprii, în capacitatea lor de organizare, în imaginația, în talentul lor, astfel încît, indiferent dacă activistul este sau nu prezent, activitatea să se desfășoare ca și cum el ar fi acolo. O asemenea omniprezență este într-adevăr realizabilă. Esențial este, după părerea mea, ca prezența ta într-o organizație, într-un colectiv s-o transformi de fiecare dată într-un prilej de-a transmite experiență organizatorică, de-a oferi exemple metodice. În acest mod procedînd, prezența ta se va resimți și după plecarea din organizație. E adevărat acesta este lucrul cel mai greu de realizat și poate tocmai de aceea, pe unii din tovarășii mei de muncă i-am văzut ridicînd din umeri cînd a venit vorba despre așa ceva: „Cum să o faci?" se întrebau ei.

De fapt complicațiile sînt numai aparente. Îmi amintesc că în perioada în care lucram în cadrul Comitetului U.T.C. al raionului Măcin, am poposit pentru cîtăva vreme în comuna Greci. Instructorul teritorial de acolo era un adept al stilului de muncă incriminat: ori cu el, ori nimic! Așa încît, la Greci, acțiunile organizate de tineri erau mai rare decît zilele de sărbătoare din calendar. M-am străduit să rectific, atît punctul de vedere greșit al activistului, cît și senzația de neputință care îi cuprinsese pe tinerii din comună. Am reușit, antrenîndu-i pe toți într-o acțiune poate nu spectaculoasă, o după-amiază culturaldistractivă organizată într-o magazie a cooperativei agricole (construcția căminului cultural nu era încă terminată). Acțiunea aceea a fost o realizare colectivă, ea s-a închegat datorită contribuției majorității tinerilor care au fost prezenți acolo. Unii știau să cînte, am descoperit, de asemenea, cîțiva dansatori buni, învățătoarele povesteau expresiv și cu mult simț al umorului snoave populare sau știau să improvizeze ghicitori. Marele merit al serii a fost acela că tinerii și-au regăsit cadența, încrederea în ei înșiși, în posibilitățile pe care le au să-și organizeze în mod plăcut timpul liber, lucruri care s-au dovedit foarte importante pentru viitor.

Am reluat experiența de curînd, la Murighiol, în raionul Tulcea. Spre satisfacția mea, efortul s-a soldat cu aceleași rezultate bune și, mai ales, de durată. Un lanț de discuții individuale cu tinerii din Murighiol purtate la cîmp, în timpul unor vizite la domiciliu, convorbirile cu părinții tinerilor au scos la iveală numeroase idei bune, iar pe baza lor se pot organiza acțiuni variate și specifice cu tinerii încă multă vreme: concursuri de pescuit, de orientare pe timpul nopții, cunoașterea locurilor sub raport istoric și geomorfologic etc. Acest lucru confirmă și mai mult concluzia desprinsă din întreaga mea activitate și anume că **atitudinea de șef care dă sarcini pe baza unor rețete prelucrate în cadrul instruirilor cu activul raional, ținuta unui delegat care organizează spectacole în turneu, sînt lucrurile de care activistul U.T.C. trebuie să se ferească cu orice chip, să nu le cadă niciodată pradă dacă vrea, dacă dorește sincer să-și îndeplinească cu adevărat misiunea. Numai dînd posibilitatea birourilor organizațiilor de bază, comitetelor U.T.C. pe care le îndrumă, să-și desfășoare munca, pornind de la propunerile concrete ale tinerilor, ajutînd la întărirea prestigiului acestora în fața colectivelor, la creșterea rolului fiecărui tînăr în îmbunătățirea vieții de organizație, activistul U.T.C. va avea satisfacția unor roade durabile.** Este principiul director pe care eu am căutat să-l respect întotdeauna și care a fost punctul de plecare al tuturor rezultatelor bune pe care — atîtea cîte sînt — le-am obținut.

CONSTANTIN DOGARU
activist al Comitetului regional Dobrogea al U.T.C.

UN AN DE 12 LUNI

SUGRAF

Sînt prea vestite și prea bine cunoscute ca să le enumerăm aici pe toate. Sigur însă, Brașovul, este regiunea care, găzduiește cele mai multe tabere de pionieri și școlari. Timp de 90 de zile din 365, mai precis în lunile de vară, vilele situate în înălțătorul peisaj al munților și pădurilor devin adevărate palate de basm pentru școlarii de toate vîrstele. Apoi, însă, după începerea școlilor, o liniște de mormînt se așterne prin încăperi, pălănjenii își pornesc nestînjeniți războaiele, rugina acoperă lacătul de la intrare, iar în magazii plutește mirosul greu al naftalinei. Cum situația dăinuie de ani, nimeni nu s-a întrebat dacă e bine sau rău, dacă nu-i păcat ca aceste admirabile posibilități de destindere și recreare puse la îndemîna tineretului școlar să fie folosite doar un anotimp. Iată, însă, — a făcut-o de curînd Comitetul regional Brașov al U.T.C. care și-a propus să dovedească și practic că taberele pot fi folosite tot timpul anului. Inițiativa s-a bucurat de un deosebit ecou în școli, în rîndul elevilor și al cadrelor didactice. Zeci de entuziaști au venit cu propuneri și sugestii privind programul distractiv-educativ, ce s-ar putea organiza cu elevii la sfîrșit de săptămînă în aceste tabere. S-a început la Dîmbul Morii, unde în luna octombrie elevii Liceului Andrei Saguna și ai Școlii profesionale a fabricii de stofe din Brașov au petrecut o duminică, după cum mărturisesc cu toții, de neuitat. Ar fi urmat să mai petreacă multe altele, ei ca și ceilalți elevi din orașul și regiunea Brașov, deoarece comitetul regional U.T.C. întocmea chiar un program pentru toate taberele. Numai că în calea frumoasei inițiative s-au ridicat ferecate, porțile birocrației. Serviciul taberelor din cadrul sfatului popular regional a tresărit nervos la gîndul că cineva ar putea tulbura liniștea pălănjenilor sau a păzniciilor. Sau poate și liniștea proprie. Drept pentru care tovarășul **Alexandru Costăchescu**, șeful serviciului, găsește inițiativa comitetului regional U.T.C. neavenită. „**Pe timpul iernii**, se întreabă dumnealui, **trebuie făcut foc în sobe? Trebuie**, răspunde tot dînsul. **De unde însă lemne? Și apoi trebuie ca cearșafurile și păturile să fie scoase din magazii. Cine să le scoată? Trebuie ca lenjeria să fie din cînd în cînd spălată. Cine s-o spele? Serviciul nostru, dragă tovarășe, nu are personal, de-abia numărăm 38 de angajați.** (Cam tot atît cît o direcție generală dintr-un minister — n.n.). **Nu putem! E peste puterile noastre. Și apoi nu avem dispoziții, nu avem aprobări, nu avem nimic!**".

Ultima afirmație a tovarășului Costăchescu pare să justifice întru totul atitudinea serviciului ce cu onoare îl conduce. Fîndcă, e la mintea oricui, atunci cînd, vorba dînsului „n-ai nimic" nu ți se poate cere ceva.

LAL ROMULUS

N. R. Evident, încadrarea acestei note în prezența rubrică nu s-a făcut întîmplător. Chiar dacă nu au tonul unei sugestii, rîndurile de mai sus formulează, după părerea noastră, destul de limpede o propunere. Propunerea ca interesanta inițiativă a Comitetului regional Brașov al U.T.C. să capete larg teren de afirmare. Nu numai în această regiune, ci pretutindeni, acolo unde se află asemenea tabere care stau nefolosite nouă din cele douăsprezece luni ale anului.

Firește, un cuvînt îl are de spus Ministerul Învățămîntului. Și cît mai urgent.

DACĂ RATA TRECE AZI...

Autobaza din Bîrlad are numai 29 de autobuze care seservesc 19 trasee și care măsoară 2406 km. În ziua cînd am fost la autobaza respectivă din cele 29 de autobuze, 28 erau în perfectă stare de funcționare. Unul singur aștepta de vreo douăzeci de zile să fie trimis în reparații (e cam mult).

Aceasta este de fapt urmarea firească a bunei organizări a transportului, menținerea în stare de funcționare a mașinilor, disciplina în muncă a șoferilor dar... (asupra acestui punct de suspensie vom reveni mai tîrziu).

Să pornim în cursă, să zicem de la autobaza centrală din București punct terminus Călimănești.

Călătorii își caută locul. Unii îl găsesc, alții nu. E posibil? Bineînțeles că da. Organizatorii transportului cu „rata" s-au gîndit (e colosal cît gîndesc unii oamenii) să instaleze niște frigidere în autobuz pe locurile numerotate cu 3 și 4. Casiera nu știe probabil această nouă formă de „organizare" și eliberează bilete cu numerele ghinioniste de 3 și 4. Doi pasageri care nu puteau călători în frigider au stat în picioare vreme de 5 ore, cu toate că își procuraseră bilete cu 24 de ore înainte.

Tot de un cap de linie e vorba în continuare, dar mai ales despre capul... unui șofer.

Autobuzul care trebuia să plece în ziua de 22 septembrie (și în alte zile cînd am circulat pe acest traseu) din comuna Domnești spre Pitești, la orele 5,00, era aici de seară. Cum s-ar zice șoferul a avut timp să pregătească mașina pentru a doua zi. Seara șoferul și-a făcut „plinul" și a uitat de defectele motorului. A doua zi, la ora 5.00, mașina nu a plecat în cursă decît cu o întîrziere de 45 de minute timp în care șoferul a reparat de data aceasta defecțiunile motorului pe care le știa de seara.

În autobuz am asistat la discuția dintre un tînăr care a călătorit la Pîscani și taxator.

— Iar am să întîrzii la servici din cauza dumneavoastră?!...

— A noastră! A dumnealui — și arătă spre motor.

— Dar și ieri ați întîrziat, de ce mai plătesc eu abonament?

— Te-am obligat noi? N-ai decît să nu mai ieși, să mergi cu ocazie.

Aceasta e tot ce a putut gîndi taxatorul, de fapt e ceea ce crede despre întreprinderea la care lucrează.

Să completăm acel dar... lăsat puțin de o parte cînd vorbeam de autobaza Bîrlad. Toate cifrele au fost „realizate" în 8 luni: 15 întîrzieri din vina șoferilor totalizînd 285 minute, 39 întîrzieri din cauza defecțiunilor tehnice (astea sînt și din cauza mecanicilor de întreținere dar nici șoferii nu sînt scutiți). Total: 585 minute. Șoferii Traian Costea, Gheorghe Botoi, Constantin Săraru și taxatorii Aneta Scinteie, Serghie Marius au fost retrogradați din funcții între o lună și 3 luni pentru motivul că au vorbit „nepoliticos" cu pasagerii. Nepoliticos e un fel „auto" de a spune. Toți aceștia lucrează încă la autobază și așteaptă să-și reia posturile în autobuzul D.R.T.A. Și-or fi șlefuit între timp limba? Să sperăm...

Întîmplarea s-a petrecut în cursa București—Rm. Vîlcea. La intrarea în Leordeni doi controlori de la D. R. T. A., în ținută corectă și de ce să nu recunoaștem, foarte politicoși. După ce au făcut control la stație, au început să discute cu călătorii. „Geamurile se deschid în timpul mersului și ne e frig" a spus un călător. „Am fost doi pe un loc" — a zis altul. Al treilea neputînd să mai rabde ce îndurase pe parcurs le-a spus-o de la obraz celor doi controlori. „Munciți haotic!"

Mașina a pornit mai departe dar numai cîteva sute de metri — nu în stație, unde s-a oprit din nou și am așteptat vreo 15 minute nu știu ce amici ai controlorilor.

În concluzie o singură frază. Tovarăși din Direcția generală a transportului auto, călătoriți mai mult cu autobuzele D.R..TA. (cu loc sau în picioare!) de la capătul liniei sau de la mijloc, în cele cu geamurile sparte sau lipsă, ascultați vocabularul șoferilor, al taxatorilor... E instructiv și util pentru planurile dv. de măsuri privind continua îmbunătățire a condițiilor de transport pe care întreprinderea este chemată să le creeze.

GH. NEAGU
(după scrisorile corespondenților voluntari Gh. Stoica, Vasile Resanu, Pavel Ghiba).

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

ARE CUVÎNTUL CĂPITANUL VASULUI CU „TOATE PÎNZELE SUS"

La bordul corabiei instalate pe mini-scena teatrului „I. Creangă" se desfășoară o muncă de... galere: săptămîna viitoare are loc premiera la „Toate pînzele sus", după romanul lui Radu Tudoran. La „cîrma" spectacolului, Ion Lucian în multiplă calitate: directorul teatrului, regizorul piesei, coautorul dramatizării, interpretul viteazului și înimosului Ismail. Deci, cu atît mai greu de abordat. Riscăm:

— *Ne puteți comunica data fermă a spectacolului?*

— Dragi prieteni — marinari cinstiți, pirați ticăloși, ghiauri și turci — întrerupe „comandantul" o luptă înverșunată pe „Speranța" — vom fi gata vineri 24 noiembrie?

— Sigur că da! Aferim! flutură lataganele echipajul.

— *Cine v-a „construi" vasul?*

— Scenograful Ion Mititel.

— *Din cine e alcătuit „echipajul"?*

— Septimiu Sever (Nic. Cuderca) va fi îndrăznețul Anton Lupan; grațioasa dar apriga Adnana va fi interpretată alternativ de Magda Popovici și Daniela Anencov. Echipajul propriu-zis îl compun: Marcel Anghelescu, Gh. Angheluță, Victor Radovici, N. Simion, Gr. Pogonat, Mihai Ioniță. Personaje de autentică culoare locală fac C. Cîrstei, I. Pavlescu.

— *La ce vîrstă intenționați să „acostați": cea a copilăriei, adolescenței sau maturității?*

— „Toate pînzele sus" e, sperăm, în sfîrșit spectacolul al cărui slogan îl dorim de mult împlinit: interesant de la 7 la 70 de ani!

— *La bord, deci, bîntuie... optimismul!*

— Desigur, dar și o muncă titanică plus emoții, și o mare răspundere pentru dramatizarea unei cărți atît de unanim îndrăgite.

V. T

„Munții" de dulciuri vă așteaptă

...Aricii au țepi de migdale, berzele și-au făcut cuiburi din bețe de ciocolată, iar broaștele își etalează toaletele din frișcă. Nu, nu sîntem în țara dulciurilor. Și, totuși, o lume de basm din ciocolată și zahăr expusă în vitrină a făcut ieri zeci de persoane să treacă pragul cofetăriei „Scala". Zîmbete fețe luminoase, înghițituri în sec.

1 200 kg de dulciuri, 180 de sortimente. Risipă de imaginație, energie și, în cele din urmă, o demonstrație care infirmă șablonul prăjiturilor de cofetărie.

Se știe: expozițiile sînt sondaje ideale ale gusturilor cumpărătorilor. Deci de fiecare dată un „colț al noutăților". Ieri au fost lansate „sibiencele", „foitajele cu căpșuni și migdale", „torturile potcoavă". Prăjiturile de casă preparate de specialiștii laboratorului și-au găsit aici consacrarea. Astfel, de la 28 000 vînzare medie zilnică încasările urcă vertiginos spre 60 000—70 000 mii în zilele de expoziții. Prestigiul casei e de necontestat. Un prestigiu asigurat de maestrul în arta culinară, Nicolae Vîlculescu, și de întreaga echipă entuziastă și harnică.

V. D.

Pelicula FOTOamatorilor

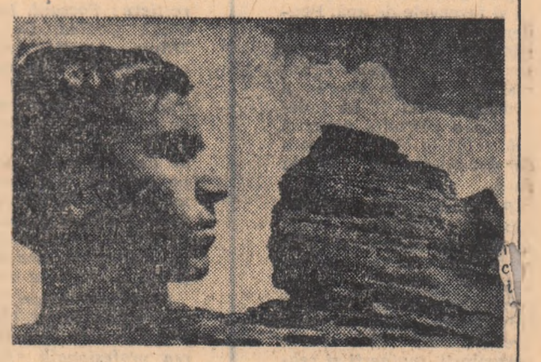

Foto: TECULESCU ALEXANDRU
Fabrica de sticlă Azuga

Varietăți pe GLOB

● După 51 de ani de la naștere

Anhony Quinn a reușit să obțină pentru prima dată în viața sa un certificat de naștere. El afirma că s-a născut la Chihuahua și că tatăl său, un irlandez, făcea parte din bandele lui Pancho Villa. Fiind „foarte ocupat", și nevoind să dea ochi cu autoritățile acesta n-a putut să-și înscrie fiul într-un registru de stare civilă.

După 51 de ani de la naștere sprijinit de cîțiva bătrîni localnici care i-au servit ca martori, celebrul actor a intrat în posesia actului care-i confirmă oficial prezența în lume.

● Rochii conservate

Deschizînd o cutie de conserve te poți aștepta să găsești orice în ea în afară de... o rochie. Iată că un mare magazin din Toronto (Canada) pentru a asigura o deservire mai rapidă a clientelei feminine a pus în vînzare cutii metalice închise, care au pe etichetă modelul, culoarea și numărul rochiei. Ele sînt confecționate din nylon nesifonabil și în unele cazuri sînt însoțite și de o pălărie asortată.

● Hărnicie

O locuitoare din Westfalia, Maria Landers, crede că a stabilit un record mondial la tricotaje. În 1966, a tricotat 141 kilograme de lînă, adică 233 de pulovere, 22 de scampolouri, 12 seturi, 12 costumașe de copii, două paltoane de damă, patru fuste și cîteva perechi de ciorapi.

● Bărbații s-au pudrat primii

Și anume trubadurii care au apărut în anul 1614 la tîrgul din St. Germain, pentru întîia oară. Peste un veac și jumătate în Marea Britanie 50 000 de frizeri consumau pe an nu mai puțin de o sută de mii de kilograme de făină fină, în loc de pudră.

CARNET DE LUCRU

ADRIAN PĂUNESCU

Am avut cu poetul Adrian Păunescu o foarte ciudată discuție. Aș spune, nu atît prin conținut cît prin... formă. Adică, portdrapelul entuziasmului violent și locvace mi-a vorbit — părere să fi fost? — liniștit, meditativ, crepuscular — rar...

— Problema asta a generațiilor nu-i atît de neliniștitoare. În generația mea — de vîrstă — sînt mulți îmbătrîniți, după cum se selectează din cei dinainte personalități vii, tulburătoare, care prin faptul că au avut lira înghețată e ca și cînd ar debuta. Destinele literare sînt în fond scurte și energice momente de explozie — restul e inerție. Nu zic un lucru rău despre inerție, dar ea este acea forță de a-ți prelungi în aparență un impuls — în esență isprăvit de mult. Nu există longevitate poetică, cred eu — din acest punct de vedere privilegiați sînt poeții care mor tineri.

— Ce cruzime...

— Asta este. Atît că ei au dezavantajul de a trece în anorganic. Personal sînt mai mult om decît poet și mi se pare că oricînd poate fi ales destinul scriitorului care-și tipărește ei poeziile și nu le lasă tipăririi postume.

Revin mereu, în ultima vreme, la Nicolae Labiș.

— La el mă gîndeam și eu...

— Indiferent ce cred colegii mei, critica, îl iubesc din ce în ce mai mult. La început l-am „iubit ca un fiu, pe urmă ca un frate, azi mi se pare că sînt mult mai în vîrstă. El a rămas tînăr. Momentul morții sale seamănă cu acele finaluri tragice, din nu știu ce filme, în care tinerii vor să dinamiteze un pod — și fitilul ia foc un minut mai devreme...

— Dar ia foc...

— Da, explodează. Labiș s-a născut și a murit în decembrie atît de repede încît pare că s-a născut și a murit în același decembrie. Deosebirea de destin între el și noi este că el REZISTĂ pe cînd generația lui EXISTĂ. Și pentru că stăm de vorbă într-un moment prelungit de efervescență aș vrea să spun cum îmi privesc colegii și ce cred că ni se poate întîmpla mai bine. Orice poet, de la un nivel încolo — care suportă o critică aspră, devine protejatul meu. Am o mare slăbiciune pentru poeți.

— Cred și eu. Nu pentru că sînteți și dumneavoastră poet. Dar e lucrul cel mai firesc din lume.

— Poeții sînt persoanele cele mai apropiate de adevăr. Ce mă mîhnește este că oamenii care se constituie în „paza pentru protecția publică" nu mai au aceeași considerație pentru poeți.

— Nici măcar nu-i adevărat. E o falsă impresie, generată desigur, de sensibilitatea dumneavoastră poetică.

Nu, nu, poeții sînt asimilați mai degrabă actorilor — suportă același tip de glorie — dar fără intensitatea cortinei. Dacă un poet este văzut într-un copac din cartierul Dudești-Cioplea, cetățenii vor ajunge la concluzia că toți poeții stau în copaci.

— Așa și este — metaforic. Nici nu mi se pare pejorativ.

— Da, dar în numirea stării se citește efortul de demitizare, nenocivă, a personalității.

— Nu-i acesta cel mai rău lucru din lume.

— Nu este. De fapt, e dorința oamenilor de a face literatură despre scriitori. Cel mai mult mă gîndesc în ultima vreme la faptul că aceasta este o generație foarte serioasă. Dacă m-aș gîndi numai la dorința neomenească, uriașa, plină de nu știu cîte generații de sete — a lui Ion Alexandru pentru cultură, dacă aș numi numai patima lui Nichita Stănescu pentru discuția de înaltă abstractizare — dacă aș oferi exemplul lui Cezar Baltag — care este tulburat în egală măsură de știință și magie; dacă m-aș opri la aplecarea plină de gravitate a lui Ion Gheorghe peste istoria cuvintelor, la „Amfiteatru", am plăcerea lansării lor și aș dori să ajungă la tipul de lansare lovinesciană Eugen Lovinescu, din punctul de vedere al arhitecturii noastre culturale, mi se pare cel puțin la fel de important ca Maiorescu.

Marin Sorescu ce aderă la zona poeților care vor să înnebunească gîndind...

— De altfel, pentru că toți sîntem la capitolul critică după opinia mea, în rîndul tinerei generații capătă contur tot mai ferm cîțiva critici de conștiință.

— Dacă ar ajunge conștiința!

— N-ajunge? Adică, sigur că n-ajunge — dar unor eruditi lipsiți de convingere, de risc — le prefer pe cei care iubesc adevărul, chiar dacă nu știu prea bine cum.

— Vă jur că și-așa și-așa e rău!

— Iar eu, că cei la care mă refer, au de fapt toate armele: îi consider un critic de mare importanță pe Ion Negoițescu, de asemenea, opțiunea mea merge spre Adrian Marino — cel ce și-a luat îndrăzneala de a repune problema Macedonski.

— Dar...

— Știu că au mai mult de 40 de ani, dar vorbisem de tinerețe ca o poreclă a purității. Printre ceilalți critici remarc pe Nicolae Manolescu pe care-l consider strălucit, pe Lucian Raicu, un critic care place efectiv — printre puținii — la lectură. Nu poate fi trecută cu vederea contribuția lui Eugen Simion, G. Dimisianu. Și cel mai nou contingent, de îndrăzneață longevitate critică — Valeriu Cristea, Mircea Martin, M. Ungheanu, C. Stănescu ș.a.; remarc la ei hotărîrea, slujită de arme ascultătoare, cu care separă de cîțiva ani apele de uscat. Prezența lor indispune, firesc, dar nu din indispoziție se întrupează Electra.

— Ați debutat spectaculos, iar „Mieii primi" a fost o carte primită cu multă furtună. Cum v-ați simțit în aceasta?

— Vă mărturisesc aici că nici unul din criticii care m-au demontat, m-au desființat — nu m-a întristat dacă am simțit că aceea e părerea lui personală. M-a zbîrlit și m-a dus la disperare uneori tipul celălalt de critică, în care „grupul" ține loc de afinitate electivă. Cred însă că într-o literatură totul este posibil — și ingin ca și Whitman, din cînd în cînd, „tot ce s-a întîmplat, trebuia să se întîmple".

— Unii spun că nu-i interesează de fel critica...

— Pe mine mă interesează foarte mult. Un articol despre cartea mea „Mieii primi" scris de N. Manolescu în CONTEMPORANUL a pus capăt unei perioade de patru luni în care, inhibat cum eram de păreri ce mi se păreau nedrepte, nu mai scrisesem. Suficient pentru un gînd bun. Eu nu-mi cer obiectivitate — ci o subiectivitate inteligentă. Vreau să spun cîteva cuvinte despre eseu. Există o mare poftă de eseu în tînăra generație.

— Oare de ce?

— Pentru că oamenii vor să vadă că gîndirea lor funcționează. De altfel, punînd în discuție totul, ne răzbunăm pe dogme. De la eseul minuit în paginile de o epică învingătoare ale romanelor lui Nicolae Breban, la eseul de deasupra faptelor prezent în „Vestibulul" lui Alexandru Ivasiuc, de la jurnalul de poet al lui Ion Alexandru — tipărit un an de zile în revista „Amfiteatru" și pînă la eseurile mele, se exercită în plinătatea ei dorința de retrăire a lumii. Eu cred că se face eseu din regretul unei prea tîrzii nașteri.

— De altfel și această discuție solfegiază, undeva, în gama subtire, eseul... Or, poate, pofta de proză să fie?

— Despre proză se poate spune „mai bine mai tîrziu decît niciodată". Ultimii doi ani au impus proze ale căror titluri sînt: „Acasă" de Fănuș Neagu, „Reconstituirea" de Horia Pătrașcu, „Înscenare" de Dumitru Țepeneag, „Eclipsa de soare" de Lăncrănjan, „Acceleratorul" de Ion Băieșu. Ca să nu mai vorbim de superba existență în sine, prevăzut cu „Nolli me tangere" a acelei cărți unice, omagiu de altă structură — dar omagiu — lui Mateiu Caragiale, „Iarna bărbaților" de Ștefan Bănulescu.

— Proza poate învinge — ca și poezia...

— Iar poezia poate învinge muntenește, adică total — prin violență, prin substanță, prin limbaj, reunite toate într-un farmec sonor și senzual și demitizînd, mereu demitizînd, cum fac M. R. Paraschivescu, Eugen Jebeleanu și Geo Dumitrescu, ea poate învinge ardelenește, adică prin supunerea limbajului unui fior dominator ca la Ion Alexandru și Gheorghe Pituț — ea poate învinge prin calm — ca la Cezar Baltag și Ilie Constantin, printr-o comunicare directă a abstractului — ca la Nichita Stănescu și Grigore Hagiu — poate învinge prin caracter, prin inteligență și nenăpîrlire — ca la Tomozei și poate în fine învinge prin punctul fragil al existenței noastre, adică prin femei, adică prin Ana Blandiana, Constanța Buzea, Gabriela Melinescu, Florica Mitroi.

Este aproape absurd să nu învingi între atîtea feluri de a învinge!

SMARANDA JELESCU

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 46

Etapa din 19 noiembrie 1967

Pronosticurile maestrului emerit al sportului ION VOINESCU.

I.	Poli. Tim. — C.F.R. Arad	1
II.	Metalul Tîrgoviște — Flacăra Moreni	1
III.	Ancora Galați — Ceahlăul P. Neamț	1 x
IV.	Chimia Făgăraș — Ind. Sîrmii C. Turzii	x 2
V.	Gloria Bîrlad — C.S.M.S. Iași	2
VI.	Progresul Brăila — Victoria Roman	1
VII.	Foggia — Catania	x
VIII.	Lecco — Bari	1 x
IX.	Livorno — Monza	1
X.	Messina — Catanzaro	1 x
XI.	Modena — Potenza	1
XII.	Palermo — Lazio	x
XIII.	Verona — Venezia	1

• În cadrul turneului internațional masculin studențesc de volei de la Praga, selecționata României a întîlnit echipa Belgiei, pe care a învins-o cu 3—1. Într-un alt joc, U.R.S.S a dispus de Polonia cu același scor.

• Astăzi dimineață, cu începere de la ora 10,15, stadionul Giulești din Capitală va găzdui întîlnirea amicală de fotbal dintre formațiile bucureștene Rapid și Dinamo.

FOTBAL: R. D. G. — România (1-0)

PERNA BUCLUCAȘĂ

Fănuș Neagu

Drumul spre Mexic trece acum prin Craiova. Și cine cunoaște locul de adunare numit „Urlătoarea", știe precis că la Craiova perna despre care vorbea un ziarist de la „Berliner Zeitung" va fi ciuruită cu acul. Căci nu văd eu cum formația R.D.G., în contul căreia s-a băut atîta agheasmă, va izbuti să se apropie de poarta lui Coman. Înainte de a mă instala în fotoliu în fața micului ecran eram aproape convins că vom încasa NIȘTE goluri. Nu s-a întîmplat așa, și e cît se poate de frumos. Îmi pare nespus de bine că băieții noștri au luptat cu multă ambiție răsturnînd astfel toate speranțele, sau aproape toate speranțele adversarului. Ei merită felicitări pentru jocul din repriza a II-a, cînd au dominat cu autoritate și puteau să egaleze. Pentru repriza întîi, orice ar spune unii nu pot avea nici trei cuvinte de laudă. Primele 45 de minute am jucat fără nici un pic de orizont — așa cum ne-au obișnuit „vedetele" de vreo șase ani încoace. Dar apoi totul s-a îndreptat. În prima repriză, însă, s-a produs și marea lovitură de teatru a arbitrului Dawidek. Lovitura, adică, s-a produs mai înainte, în momentul cînd în locul conducătorului de joc anunțat de F.I.F.A. s-a prezentat acest Dawidek. Și el și-a executat numărul de rigoare, fără mare întîrziere. Dornic să-și redediteze performanța budapestană Dawidek ne-a sancționat cu un penalti absolut imaginar. Nu înțeleg, acest domn colindă prin Europa numai ca să ne producă nouă belele? Federația noastră trebuie să protesteze vehement împotriva acestor delegări sumbre. Plătim cotizații la F.I.F.A. ca să-l vedem mereu pe domnul Dawidek făcîndu-și de cap?

Trec la meci. Repriza a II-a ne-a plăcut. Băieții noștri (cu excepția lui Constantin, pe care unii s-au obișnuit să-l noteze cu 10 numai ca să se afle în treabă, a lui Ghergheli și Sătmăreanu) au dat tot ce au mai bun, și puțin a lipsit să scoatem un meci egal Coman, Mocanu, Dan, Dumitru Nicolae, Kozka, Ionescu, și excelentul Dobrin s-au comportat foarte bine pe parcursul acestei reprize. Mult mai bun decît altădată și Lucescu. Nu e cazul să ne îmbătăm iar cu „o înfrîngere care face cît o victorie" (de aici ni s-au tras ponoase cu nemiluita), dar trebuie să spunem că în repriza a II-a formația noastră a jucat fotbal. Și la duritățile adversarilor (parcă s-a spart o tobă în cutia televizorului cînd nu știu care component al echipei R.D.G. a troznit cu bocancul în piciorul lui Constantin), ei au răspuns cu intrări bărbătești, dar în limita sportivității. Ceea ce mă întristează e faptul că în mai toate țările, balonul se dispută acum mai mult cu pumnii. Dacă lucrurile evoluează în felul acesta e posibil ca în viitorul apropiat forurile diriguitoare ale fotbalului să-i oblige pe jucători să îmbrace și mănuși de box.

În decembrie, la Craiova, echipa noastră poate să înscrie golurile necesare pentru calificare. Trebuie, însă, înlocuit Constantin. Bun sau foarte bun în echipa sa de club și în meciurile de campionat unde adversarii îl menajează el nu face aproape nimic într-o partidă în care principalul accent se pune pe luptă.

Agenda turneului internațional de handbal

UNGARIA — IUGOSLAVIA 20—20
VARȘOVIA — ROMÂNIA (tineret) 23—20
ROMÂNIA — U.R.S.S. 17—16

Simpla lectură a rezultatelor este un indiciu concludent că și în cea de a treia manșă a turneului, au fost meciuri echilibrate.

Totuși, am fi nedrepți dacă n-am remarca cîteva momente de răsturnări imprevizibile, de tensiune și frumusețe chiar, ca acelea furnizate de prima partidă dintre handbaliștii maghiari și iugoslavi, cînd primii au recuperat un handicap de 4 goluri; apoi tentativa permanentă a selecționatei de tineret de a reface diferența de 4—6 goluri — n-au reușit să facă operația scăderii decît numai pînă la 3 (comportarea lor a fost inexplicabil de diferită — cu multe inegalități pe parcursul jocului — față de evoluția pe care au avut-o în compania jucătorilor iugoslavi evident superiori polonezilor); și, ultimul moment pe care-l relevăm, prima repriză — handbal adevărat, handbal de 14 carate — dintre vechii rivali; colegii lui Costache, Oțelea, Gruia, Iacob și cei ai lui Klimov, Țervadze, Juravliov și Zelenov. A doua repriză, diferită total ca aspect spectacular, s-a desfășurat în nota luptei pentru victorie ai cărei sorți au fost păstrați pînă în ultimul minut în favoarea „seniorilor" noștri.

V. CĂBULEA

Lumina celor rămași în umbră

Într-un număr recent al ziarului, evidențiam manifestările culturale și sportive organizate cu elevii din regiunea Bacău, faptul că în sălile caselor de cultură sau ale teatrelor din Bacău, Roman, Piatra Neamț, Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, formațiile de amatori ale elevilor au interpretat natura, omul și sentimentele sale în fel și chip, iar pe stadioane s-au întrecut cei mai buni elevi.

Rapsozii sînt cîteva zeci din cei peste 15 000 de elevi, un mănunchi de reale talente. Ar trebui să le însăilăm numele și virtuțile de protagoniști. O facem doar în parte, din lipsă de spațiu: Valeria Andrei, Eugen Bosoi, Elena Pește, Cornelia Ieftimie, Mariana Oancea și Mihaela Costăchescu.

Fără îndoială, la reușita activităților ample și de durată au contribuit nu numai cei peste 15 000 de elevi, ci și cîteva sute de profesori și animatori culturali, de activiști U.T.C. O parte din aceștia au devenit pe stadioane arbitri, sau membrii juriilor la întrecerile formațiilor de amatori. O altă parte a rămas cu totul în umbră. Dar personalitatea lor a fost și este aureolată: sute de ore de antrenamente și repetiții, de dăruire totală.

Cum altfel am putea vorbi de profesorii Constantin Anghelache, Ion Costandache, Gabriel Zaharia din Bacău, despre profesorii de educație fizică de la Liceul nr. 1 Piatra Neamț, sau despre Aurel Becruban, Xenia Dumitriu și Gheorghe Cojocaru din Roman? Sau despre tînărul profesor de muzică Doru Alexandru? Și despre mulți alții?

Putem adăuga că, pentru asemenea acțiuni meritul este al organizațiilor U.T.C. din școli, al comitetelor orășenești U.T.C. Bacău, Roman, Piatra Neamț, Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, al comitetului regional Bacău al U.T.C. și, evident, al cadrelor didactice care au dat tot sprijinul în organizarea întrecerilor și a competițiilor ce s-au desfășurat pe parcurs de o lună. Astfel de acțiuni, vor rămîne în memoria tinerilor mult timp, pentru că răspund necesităților lor sufletești și intelectuale.

Dar pentru că această întîie experiență băcăuană ne oferă un model, vom remarca și „petele" acestuia pentru a se face retușurile necesare.

LIPSA CURSEI DE OBSTACOLE DIN CALEA... LIPSEI DE RĂSPUNDERE

Nu, nu-i o glumă. Lipsește adeseori o veritabilă cursă cu obstacole din calea lipsei de răspundere. Să concretizăm, succint, prin cîteva cazuri:

1. Insuficiența bazelor sportive existente în orașele din regiunea Bacău. Cu ocazia acestor acțiuni de amploare și durată faptul a ieșit și mai mult în evidență. Sînt multe școli care nu au nici o bază sportivă simplă. Surprinzător este că nici măcar Institutul pedagogic de trei ani din Bacău nu are o bază sportivă, deși în acest institut funcționează o facultate de educație fizică. În afară de aceasta, din neglijența secțiilor de specialitate ale sfaturilor populare orășenești chiar unele baze sportive existente sînt într-o situație necorespunzătoare, întreținerea lor făcîndu-se doar sporadic, din an în an. Concluzie la care am ajuns deplasîndu-ne pe terenul „Dinamo" din parcul Libertății din Bacău și chiar la complexul sportiv Letea, la terenul Fabricii „Partizanul" etc.

2. Echipamentul sportiv este puțin și necorespunzător. Astfel, Școala profesională I. M. Roman nu are nici măcar echipamentul minim. În cursul meciurilor de fotbal dintre școli au fost multe cazurile cînd ambele echipe aveau echipament de aceeași culoare. Această lipsă de fantezie, arbitrii au simțit-o pe pielea lor. Și jucătorii. Prin suportarea deciziilor inverse.

3. L-am văzut cu fluierul în gură și am început să-l urmăresc. Își umflă pieptul și suflă în fluier pentru a-și impune deciziile. Concurenții îl privesc contrariați.

— Taci mă, Pirpirică, ce te-a apucat?

Pirpirică face ochii mari, devine galben de ciudă și strigă:

— Eu sînt arbitru pus de tovarășul Olteanu. Ce vreți, de ce nu mă ascultați?

— Te-ai văzut și tu cu fluierul în gură și acum o faci pe grozavul.

Pirpirică e într-adevăr un elev la fel ca și concurenții. Nu poți să-i ceri mai mult. Dar dacă n-au venit profesorii de educație fizică, ce era el de vină? Pe cei cîțiva profesori de educație fizică, absenți la aceste manifestări nu ne permitem, firește, să-i interogăm cu privire la cauzele absențelor? Poate tovarășii de la secția de învățămînt le pot pune întrebări în legătură cu absențele de la acțiunile la care ei înșiși îi invită pe elevi.

★

Și, în concluzie: reproducerea acestor secvențe „în negru" nu trebuie să arunce nici o umbră asupra muncii pline de pasiune a majorității activiștilor U.T.C. și profesorilor de educație fizică.

Acțiunile cultural-sportive desfășurate timp de o lună în școlile din regiunea Bacău demonstrează valoarea unor inițiative gîndite, rodnicia unor activități bine organizate prin care organizațiile U.T.C. răspund dorinței elevilor invitîndu-i la acțiuni cultural-sportive, la distracție și recreere pe potriva preocupărilor lor. Reușita activităților o aflăm și în colaborarea apropiată a organizațiilor U.T.C. cu secțiile de învățămînt și consiliile orășenești de educație fizică și sport.

Pe cînd bisul unei asemenea inițiative? Pe cînd invitații din partea altor organizații U.T.C., de asemenea factură, adresate elevilor?

ION CHIRIC

Noi blocuri de locuințe pentru petroliști

În prezent, la Cîmpina au început lucrările de fundație a unui nou bloc de locuințe compus din 11 nivele, care va cuprinde 88 de apartamente. Va fi cel de al șaselea bloc turn din acest oraș.

La Moreni a început construcția la alte două noi blocuri de locuințe, fiecare cuprinzînd în interiorul său cîte 20 de apartamente, iar la schelele Boldești și Berca sînt în construcție trei blocuri și respectiv două noi blocuri, cu cîte 12 apartamente fiecare.

ION TEOHARIDE

MERSUL LUCRĂRILOR AGRICOLE

Și în această săptămînă, cea mai mare parte din tractoarele stațiunilor de mașini și tractoare și întreprinderilor agricole de stat au continuat să fie folosite la executarea arăturilor pentru însămînțările de primăvară. Timpul fiind bun, s-a lucrat intens în toate regiunile țării: din datele Consiliului Superior al Agriculturii, primite sîmbătă, rezultă că au fost arate 92 la sută din terenurile prevăzute.

Unitățile agricole socialiste din Banat, Brașov, Crișana, Maramureș și Oltenia au anunțat terminarea acestei lucrări. Și în celelalte regiuni sînt numeroase întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole care au terminat arăturile. Regiunile Argeș, Mureș-Autonomă Maghiară, București și Dobrogea sînt însă rămase mai în urmă și trebuie să facă totul pentru a încheia în cursul săptămînii viitoare această acțiune.

În tot timpul toamnei, fiind suficientă umiditate în sol, mecanizatorii au făcut arături de calitate, ceea ce va ușura mult în primăvară executarea însămînțărilor și lucrărilor pregătitoare.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Corul „Madrigal", a plecat sîmbătă în Anglia. Publicul din Londra, Cardiff și din alte 11 orașe engleze va face cunoștință cu reputata noastră formație corală, care va prezenta concerte între 19 noiembrie — 4 decembrie.

Acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei a părăsit Capitala sîmbătă seara îndreptîndu-se spre R. D. Germană, în vederea ducerii tratativelor și semnării planului de colaborare științifică dintre Academia Republicii Socialiste România și Academia Germană de Științe, pe anii 1968—1969.

Sîmbătă dimineața s-a înapoiat în Capitală delegația de medici români condusă de acad. Aurel Moga, ministrul sănătății și prevederilor sociale, care, la invitația ministrului sănătății și asistenței sociale al Poloniei, Jerzy Sztachelski, a făcut o vizită în această țară.

Inginer Adrian Georgescu, adjunct al ministrului energiei electrice, a plecat sîmbătă dimineața la Geneva, în fruntea unei delegații pentru a participa la sesiunea a 26-a a Comitetului energiei electrice din cadrul Comisiei economice pentru Europa a O.N.U. Adrian Georgescu este vicepreședintele Comitetului sus-amintit.

(Agerpres)

PE ECRANE

Continuă să fie prezent pe ecrane filmul „OCOLUL", producție a studiourilor bulgare. În rolurile principale: Nevena Kokanova și Ivan Andonov. Filmul a fost distins cu Medalia de aur a Festivalului de la Moscova, ediția 1967, și premiul Federației internaționale a Presei cinematografice.

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

• RADU CIOCĂNELEA

gul și-a început ziua, continuată apoi la Întreprinderea geologică de prospecțiuni (de pe lîngă Comitetul de Stat al geologiei).

În vara acestui an Ciocănelea a avut printre alte teme identificarea unui nou punct de carieră pe Valea Oltului. La prima vedere, nu e cine știe ce; în defileul Oltului, piatră se găsește din belșug, nu? Însă roca trebuie să corespundă anumitor cerințe de omogenitate, locul trebuie să întrunească optime condiții de haldare (depozitare), aspectul turistic al văii nu trebuie să sufere cu nimic etc, etc. Pe teren, vara, Radu Ciocănelea a reușit să identifice un perimetru corespunzător din toate punctele de vedere; la 16 noiembrie hărțile zonale pe care trasa limitele geologice respective erau rezultatul minuțios al muncii de prospecțiune. De pe acum geologul vedea, cu văzul lăuntric, frontul de carieră, halderele viitoare, munca în plin, cîndva. Ar fi vrut ca și etapa următoare a muncii geologice — explorarea — să-i fie încredințată tot lui; atunci cînd forajele, galeriile, complexul de lucrări vor verifica supozițiile etapei I (adică ale „omului cu ciocanul"). Gîndul că va fi nevoit a se despărți acum de acest „copil" al său, cariera de piatră, mai înainte de a fi dus pînă la capăt din punct de vedere geologic munca, îi lasă gustul migdalelor amare. Oare nu s-ar putea face nimic? se interesează el. Se va mai vedea, i se răspunde. Ciocănelea nu poate face altceva decît — în gînd — să-i ureze succes aceluia ce-i va desăvîrși cercetările, și se întoarce, nu fără o stringere de inimă, la hărțile lui.

Orele trec una după alta, ar fi firesc să uite de sentimentul ăsta... Poartă o discuție cu colegii mai experimentați pe marginea metodologiei de cartare. E chemat să-și ridice „prima" trimestrială. Operează sortarea unor eșantioane. Nici nu vă puteți închipui ce dens de amintiri poate fi un pietroi de cîteva kilograme ca acesta găsit acum, printre toate celelalte probe; el și-a îndeplinit misiunea, poate fi arhivat fără tresăriri sau regrete, dacă nu ai ține minte — o, și ce bine îți minte — că, pe cînd îl țineai în brațe, acolo în munți, ai avut întîlnirea aceea cu ciobanul...

Ciocănelea își avea atunci cortul la Lacul Avrig; urcase pe creasta Mizgavului, între rîul Topolog și Valea Boia, luase acest eșantion care-l interesa în mod deosebit și, ca să scurteze drumul, a ținut creasta. Fața nordică a vîrfului Ciortea e un abrupt cu circa 300 m diferență de nivel; un stîncăriș sever, împestrițat din loc în loc cu petice mici de iarbă, o succesiune de praguri care te împiedică, de sus, să vezi la mai mult de 2—3 pași. Pe acolo și-a început geologul coborîșul temerar, fără să-și dea seama de situație, decît în momentul cînd s-a văzut „închis" de configurația unui teren fără vizibilitate. Și pietroiul! ciocanul! porthartul! — care îi reduceau și mai mult din mobilitate... Dar iată, jos, departe în vale, un cioban în mijlocul turmei. „Hei, i-a strigat geologul și, după reacția promptă a celuilalt, a înțeles că de multă vreme ciobanul îi urmărea drumul cu un soi de binoclu, hei, pot coborî pe aici?" „Ți-i frică?"

s-a auzit limpede, în cutia de rezonanță a căldării stîncoase, întrebarea localnicului. „Nu mi-e frică". „Dacă nu și-i frică, ascultă la mine". Și ciobanul a început să-i dirijeze mișcările, pas cu pas, metru cu metru, telecomenzi exacte de-a lungul peretelui de stîncă, pînă jos. Înțelegînd că omul îi luase viața în mîinile lui, îi împrumutase ochii, măsurînd amploarea răspunderii asumate cu viziunea de ansamblu a abruptului, geologul a mulțumit cu efuziune. „Dacă nu m-ai fi ajutat...". „Păi ce, a răspuns ciobanul cu o cuceritoare simplitate, doar ești prietinul meu". După care s-a dus să-și stringă micii risipiți.

Și acum, după atîta vreme, mîna geologului stăruie pe piatra de șase kilograme și surîsul nu i se stinge. „Doar ești prietinul meu...".

Da, marmora, cel mai desăvîrșit făt al materiei neînsuflețite de pe planeta numită Pămînt. Marmora românească, frumoasa cărei îi închină monografii, aceea pe care o mîngîie prelung oriunde o vede, aceea pe care o apără oriunde e amenințată de risipă sau incompetență. Marmora de Ruschița, culcuș al statuilor adormite înăuntru, marmora de Alun, în culoarea diafană a osului, marmora gălbuie de Căprioara, marmora policromă de Vașcău, marmora, piatra capodoperelor, trainică dar docilă, omogenă și pură, cu bobul fin, marmora în care lumina cîntă. Ce gînd îi dărui? Știu eu? Poate citatul acela știut pe dinafară din Irving Stone, autorul epopeii michelangelești: „Cine lucrează piatra îi împromută însușirile: aspră pe dinafară, limpede pe dinăuntru...".

• ÎN ANTICAMERA AFIRMĂRII

lor de a-și afirma posibilitățile încă din primele luni de activitate se opune o atitudine de expectativă, de pasivitate din partea conducerii uzinei.

— Într-adevăr, sînt cazuri în care stagiarii sînt puși în situația de a îndeplini o muncă de dispeceri și chiar de muncitori necalificați, confirmă tov. Gh. Trifu.

— Se face acest lucru conform unui plan care urmărește familiarizarea progresivă a stagiarilor cu toate problemele specifice uzinei?

— Nu. Cauza este lipsa cadrelor medii și chiar a muncitorilor în unele sectoare.

Iată cum deficiențe de organizare internă a întreprinderii atrag după ele, ca într-un cerc vicios, compromiterea perioadei de stagiu în ochii proaspeților absolvenți, fac din primul an de activitate inginerească un an sărac în roade, atît pentru întreprindere cît și pentru tinerii ingineri, obligă un om cu pregătire superioară la activitate mediocră și submediocră care, nu-i exclus, să lase anumite urme și pentru etapa de după stagiatură.

— Ce știți despre perspectivele uzinei? i-am întrebat pe 10 din cei 14 stagiari. Răspunsurile au fost echivoce: „din auzite", „bănuiesc că...".

Un singur inginer stagiar a fost invitat să asculte relatările inginerului șef intors dintr-o călătorie în străinătate.

Sentimentul răspunderii, încurajarea spiritului de inițiativă care să imprime un suflu proaspăt, creator, să promoveze idei înaintate, să găsească și să aplice soluții optime este o necesitate organică pentru tînărul absolvent.

★

Nu ne propunem să tragem concluzii. Dar este evident că stagiul e o verificare, o verificare a potențialului profesional și uman de care dispune tînărul absolvent. După cum a reieșit din ancheta noastră stagiul este și o verificare a mentalității, a viziunii, a perspectivei cu care lucrează factorii de conducere ai întreprinderii.

• ȘTIINȚA RECOLTELOR BOGATE

au asigurat baza materială necesară cercurilor, manualele și materiale didactice ajutătoare. În același timp, inginerii lectori din fiecare cooperativă agricolă, fermă de producție agricolă și stațiuni de mașini și tractoare au fost îndrumați să întocmească în mod concret temele lecțiilor ce vor fi predate și ale ciclului de conferințe. În felul acesta manualele devin nu o dogmă ci un ajutor.

— Totodată, ciclul de conferințe va fi însoțit de proiecții cinematografice și de diafilme, iar la cursurile agrozootehnice din cadrul anilor I, II și III, pentru cele mai importante teme, vor circula în raioane diafilme și filme înfățișînd din experiența stațiunilor experimentale și a unităților agricole frîntașe în ce privește tehnologia principalelor culturi agricole și a muncii în fermele zootehnice, a celor mai eficiente metode de intervenție în scopul corectării eroziunilor solului etc.

În întreprinderile agricole de stat se vor organiza cercuri unde vor fi cuprinși toți lucrătorii permanenți din cadrul unei ferme, indiferent de forma de învățămînt pe care au parcurs-o în anii precedenți. Cercul va fi condus de șeful fermei, iar programa fiecărui cerc se va stabili pe baza tematicilor orientative trimise de Consiliul Superior al Agriculturii și a necesității fiecărei ferme. La deschiderea cercurilor se recomandă să se predea una sau două teme privind „Principiile de organizare a fermelor și întreprinderilor de stat" și „Căile de ridicare a gradului de rentabilitate a fermelor de stat". Mecanizatorii din întreprinderile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare și stațiunile experimentale vor frecventa în timpul iernii cicluri de 8—10 lecții care vor trata în principal despre caracteristicile tehnico-funcționale și de exploatare ale mașinilor noi folosite în agricultură și despre noile procedee tehnologice.

Eficacitatea învățămîntului agrozootehnic de masă este determinată de organizarea lui cu discernămînt, de asigurarea condițiilor materiale, de pasiunea lectorilor și a cursanților pentru promovarea noului. Pretutindeni, buna desfășurare a învățămîntului agrozootehnic trebuie privită ca o parte integrantă a muncii pe care o desfășoară consiliile agricole, uniunile cooperativelor agricole, conducerile unităților pentru creșterea producției vegetale și animale, pentru continua întărire economică a unităților agricole socialiste, pentru sporirea aportului agriculturii la progresul general al țării.

TEATRE • CINEMA • TELEVIZIUNE

Teatrul Național — I. L. Caragiale — ora 19,30 — **Castiliana**; Sala Studio: ora 19,30 — **Domnii Glembay**; Opera Română — ora 11 — **Lacul lebedelor**; ora 19,30 — **Rigoletto**; Operetă — ora 10,30 — **Ana Lugojana**; ora 19,30 — **Mam'zelle Nitouche**; Teatrul de comedie — ora 20 — **Rinocerii**; Teatrul Lucia Sturdza Bulandra — Sala din Schitu Măgureanu — ora 10 — și ora 20 — **Privește înapoi cu mînie**; ora 15 — **Luceafărul**. Sala Studio — ora 15 — **Candida** — ora 10 și ora 20 — **Sfîntul Mitică Blajinul**. Teatrul C. I. Nottara — sala Magheru — ora 10 — **O noapte furtunoasă**, ora 15,30 — **Au fost odată... două orfeline**, ora 19,30 — **Lovitura**. Sala Studio — ora 10,30 — **Spectacol „Lucian Blaga"**, — ora 16 — **Absența unui violoncel**, ora 20 — **Cînd luna e albastră**. Teatrul B. Delavrancea — ora 10,30 și 19,30 — **Viforul**. Teatrul evreiesc de stat — ora 11 — **Un șirag de perle**; ora 20 **Zece frați am fost**; Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică — ora 10 — **Spectacol de balade**; Teatrul I. Creangă — ora 16. — **Nota zero la purtare**; Teatrul Țăndărică — ora 11 — și ora 17 — **Gulliver în țara păpușilor.**

O FATĂ FERICITĂ
—cinemascop—
rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30). Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,30; 20,45). București (orele 9; 11,15; 13,15; 16,30; 18,45; 21).

PROFESORUL DISTRAT
rulează la Republica (orele 9,30; 11,45; 16,45; 19; 21,15). Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16,15; 18,30; 20,45). Modern (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

OPERAȚIUNEA CROSSBOW
—cinemascop—
rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 8; 10,30; 14; 16,30; 18; 20,30), Melodia (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15 18,45; 21,15), Flamura (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30).

OAMENI ÎN RULOTĂ
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,25).

ZECE NEGRI MITITEI
rulează la Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Festival (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

PE CER TRECE CARUL MARE
rulează la Lumina (orele 8,45 —16 în continuare; 18,30;

CANALIILE
rulează la Doina (orele 11,15; 13,45; 16; 18,30; 21).

CINE CĂLĂREȘTE UN TIGRU?
rulează la Union (orele 15,30; 20,30). **Desene animate** (ora 18) Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).

ORIZONT ȘTIINȚIFIC Nr. 2, U.R.S.S., LABORATORUL VIEȚII, VECINII; DESPRE FUMAT, ORAȘUL FĂRĂ STRĂZI
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).

FANTOMAS CONTRA SCOTLAND YARD
—cinemascop—
rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30). Colentina (orele 14,15; 16,15; 18,15; 20,30).

RĂZBUNĂTORII
rulează la Miorița (orele 9,30; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

PASĂREA PHÖNIX
rulează la Dacia (orele 7,30—20,30 — în continuare).

UN IDIOT LA PARIS
rulează la Buzești (orele 14,15; 16,30; 18,45; 21). Arta (orele 10—14 în continuare 16,30; 18,30; 20,30).

RECOMPENSA
rulează la Crîngași (orele 15,30; 17,45; 20,15).

VESELIE LA ACAPULCO
rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

SUBTERANUL
—cinemascop—
rulează la Bucegi (orele 9—13 în continuare; 16; 18,15; 20,30), Popular (orele 14; 16; 18,15; 20,30).

ȘEFUL SECTORULUI SUFLETE
rulează la Unirea (orele 18,15; 20,30).

AMPRENTA
rulează la Vitan (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

SINBAD MARINARUL
rulează la Aurora (orele 9; 11,15; 13,30, 15,45; 18; 20,30). Floreasca (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30).

CINE VOIA S-O UCIDĂ PE JESSIE?
rulează la Munca (orele 14,30; 16,30; 18,30; 20,30).

SPARTACUS —cinemascop— (ambele serii)
rulează la Moșilor (orele 15,30; 19,30).

SURCOUF, TIGRUL CELOR 7 MĂRI
rulează la Cosmos (orele 14,30; 16,30; 18,30, 20,30).

PROSTĂNACUL
rulează la Viitorul (orele 14; 16,15; 18,30, 20,45).

AGONIE ȘI EXTAZ cinemascop
rulează la Rahova (orele 15; 18; 21).

SINGUR PE LUME
rulează la Progresul (orele 10,30; 15,30; 18, 20,30).

SUS MÎINILE, DOMNILOR POLIȚIȘTI!
rulează la Lira (orele 16; 18; 20).

POVESTEA ȚARULUI SALTAN
—cinemascop—
rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).

FARAONUL — cinemascop — (ambele serii)
rulează la Cotroceni (orele 15,30; 19).

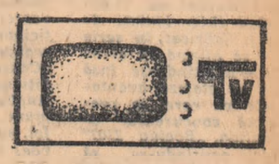

9,10: Teatru pentru tineretul școlar: „Viforul" de Barbu Ștefănescu Delavrancea; 10,30: Emisiune pentru sate; 12,15: Concert simfonic. În program: Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră de Mc.Dowell; 15,40: Campionatul mondial de gimnastică artistică. Transmisiune de la Copenhaga; 18,00: Fetele de la Năruja"; 18,30: Magazin 111; 19,30: Telejurnalul de seară; 20,00: Al doilea concert cu premii al orchestrei de estradă a Radioteleviziunii; 21,15: Film artistic: „Misterele Parisului"; 22,50: Telejurnalul de noapte.

de peste hotare

ORIENTUL APROPIAT

Noi bombardamente asupra Hanoiului

După cum transmite corespondentul din Hanoi al Agenției France Presse, vineri dimineața, în cursul unui raid efectuat de aviația americană asupra părții de sud a capitalei nord-vietnameze, peste 100 de bombe mici cu bile și o bombă explozivă au căzut pe spitalul din Bach Mai, ansamblu sanitar cu 1 200 de paturi, amenajat într-un mare parc situat la 3 km de centrul capitalei nord-vietnameze.

Un bătrîn de 71 de ani a fost omorît. Alte cinci persoane, printre care șeful serviciului de psihiatrie și un medic, au fost rănite, fie de bile, fie de schijele bombei explozive. Aceasta a explodat lîngă pavilionul rezervat personalului spitalului și cam la 30 metri de un alt pavilion, unde înaintea începerii bombardamentului se găseau aproximativ 20 de copii în vîrstă între o lună și doi ani. Din fericire, nici unul din ei nu a fost atins deoarece toți au fost evacuați în adăpost încă înaintea începerii bombardamentului. Alte bombe au căzut deasupra cartierului diplomatic al capitalei, provocînd moartea sau rănirea mai multor persoane și pagube materiale.

Raidurile de vineri împotriva Hanoiului, consideră observatorii străini din capitala nord-vietnameză, sînt cele mai grave de pînă acum. Ele au demonstrat că însuși centrul Hanoiului este expus proiectilelor americane și că ritmul atacurilor aeriene împotriva capitalei se intensifică.

● PREȘEDINTELE Johnson a ținut vineri seara o conferință de presă radiotelevizată, interpretată de observatorii politici din Washington ca marcînd deschiderea neoficială a campaniei sale electorale. Cea mai mare parte a întrebărilor puse de ziariști și a răspunsurilor președintelui s-au referit la războiul dus de S.U.A. în Vietnam, care a devenit tot mai nepopular atît în Statele Unite cît și în întreaga lume.

Președintele a declarat că guvernul său nu intenționează să înceteze atacurile aeriene asupra teritoriului R. D. Vietnam.

● **Amînarea ședinței Consiliului de Securitate**

La propunerea reprezentantului Bulgariei, Consiliul de Securitate, întrunit în ședință vineri după-amiază, a amînat examinarea situației din Orientul Apropiat pentru luni după-amiază la 15,30, ora locală (22,30 ora Bucureștiului), pentru a da posibilitate membrilor Consiliului de a studia în amănunt proiectul de rezoluție prezentat de către Anglia.

Avioane militare izraeliene au violat vineri spațiul aerian al R.A.U., efectuînd zboruri de recunoaștere, a declarat vineri seara un purtător de cuvînt al comandamentului forțelor armate egiptene într-un comunicat difuzat de postul de radio Cairo. Artileria antiaeriană a deschis focul, obligînd avioanele izraeliene să părăsească spațiul aerian al R.A.U., relatează agenția M.E.N., citînd comunicatul militar difuzat de radio Cairo.

● **Consultări inter-arabe**

Primul ministru al Sudanului, Mohamed Ahmed Mahgoub, urmează să facă o vizită la Cairo și în alte capitale arabe într-un viitor apropiat în legătură cu recentele evenimente din Orientul Apropiat, relatează agenția MEN, citînd surse informate din Khartum. După cum se știe, Sudanul a fost împuternicit de către reuniunea arabă la nivel înalt de la Khartum să urmărească elementele noi care intervin în situația din Orientul Apropiat și să inițieze contactele necesare în vederea asigurării unei poziții comune în raport cu această evoluție.

Ministrul sudanez al informațiilor, care se află în prezent într-o vizită la Cairo, a informat guvernul său că recentele evenimente din Orientul Apropiat reclamă organizarea unei noi reuniuni arabe la nivel înalt pentru a examina situația și pentru a adopta rezoluții urgente corespunzătoare noului stadiu, anunță agenția MEN.

Primul ministru iordanian, Talhouni, a declarat, înainte de plecarea sa din capitala R.A.U., că o nouă conferință arabă la nivel înalt va avea loc numai în cazul în care acest lucru va fi necesar, anunță postul de radio Cairo.

Procesul de la Atena

● **ZGUDUITOARE DEZVĂLUIRI**

● **ACUZAȚII ACUZĂ**

ATENA 18 (Agerpres). — Luînd cuvîntul în cadrul procesului celor 31 de persoane acuzate de activitate antiguvernamentală, acuzatul G. Lulis, fost deputat din partea partidului Uniunea de centru, a rostit, potrivit agenției FRANCE PRESSE, un adevărat rechizitoriu la adresa regimului de dictatură din Grecia. „Nu unui grup de ofițeri îi revine datoria de a reinstaura democrația în țară, ci poporului", a declarat el.

„Am fost torturată la Securitatea generală, a declarat Anna Papanicola, o altă acuzată. Într-o seară a fost simulată execuția mea. Am fost legată la ochi și dusă, chipurile, în fața unui pluton de execuție".

Nicolaos Makridis, ziarist la „Athinaiki", a arătat că, neavînd de lucru și fiind lipsit de bani, a găsit adăpost împreună cu soția și copilul la acuzata Silva Akritas, unde se afla și Mikis Theodorakis. „Crima care mi se impută, mie și soției mele, a declarat el, constă în faptul că am locuit sub același acoperiș cu Theodorakis".

Știrile privind modul în care se desfășoară procesul intentat la Atena împotriva persoanelor acuzate de activitate antiguvernamentală au provocat noi proteste în Italia. Președinții grupurilor parlamentare ale partidelor comunist, democrat-creștin, socialist unificat și socialist al unității proletare, precum și senatorul Ferruccio Parri, președintele Comitetului parlamentar italian pentru libertate politică în Grecia, au trimis președintelui Republicii Italia, Giuseppe Saragat, o scrisoare în care îl cer să intervină de urgență pe lîngă guvernul grec în favoarea deținuților politici.

La Palazzo Quirinale (sediul președinției republicii) a fost dată publicității o notă în care se menționează că președintele Saragat, de acord cu ministrul de externe Fanfani, a făcut demersuri pe lîngă autoritățile din Grecia. La rîndul său, ministrul Fanfani a trimis guvernului grec, prin intermediul ambasadorului italian la Atena, apelul senatorilor italieni.

Delegația parlamentară română în Iran

TEHERAN 18. — Corespondentul Agerpres, N. Popovici, transmite: În continuarea călătoriei în Iran delegația parlamentară română, condusă de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a plecat vineri dimineața din Abadan pe calea aerului spre Șiraz. Delegația parlamentară română este întîmpinată la sosire pe aeroportul Șiraz de primarul orașului, colonel M. Sasai și de alte persoane oficiale care urează președintelui M.A.N. și celorlalți membri ai delegației un călduros bun venit. De aici se pleacă cu mașinile traversînd Șirazul la Persepolis, pe numele său iranian Takhte-Djamsid, cetatea de scaun a lui Darius și a dinastiei Hasemenide, la o distanță de 60 km de oraș.

Afacerea Concorde

Hotărît lucru, societățile constructoare de avioane din S.U.A. au trecut la un contraatac fățiș împotriva rivalilor vesteuropeni. Abia se semnase, la Bonn, protocolul privind realizarea în comun de către Anglia, Franța și R.F. a Germaniei a „Airbus"-ului și un grup de reprezentanți ai firmei americane „Lockheend" au pornit într-un turneu chiar în aceste țări pentru a convinge companiile aviatice de transport să contracteze... „autobuzul aerian" L-1011 proiectat de respectiva companie. Iar acum, cînd se anunță că au început pregătirile în vederea experimentării „la zbor" a avionului supersonic franco-britanic „Concorde" (prototipul „001" construit la uzinele Sud Aviation din Toulouse urmează a fi experimentat către sfîrșitul lui februarie 1968, iar cel cu numărul „002" realizat la uzinele din Bristol ale lui „British Aicraft Corporation" — în iulie 1968) acesta a devenit obiectivul unei întregi campanii critice în S.U.A. și chiar pe bătrînul continent. „Concorde va fi depășit chiar înainte de a fi fabricat în serie — se afirmă în esență — neuitîndu-se însă să se etaleze avantajele pe care le prezintă concurentul acestuia, „Boeing 2707" (dar omițîndu-se, să se arate că acesta din urmă își va lua zborul, în cazul în care va fi realizat, aproximativ 5 ani mai tîrziu decît „Concorde"). S-a menționat astfel, de pildă, că „SST—2707" va putea atinge o viteză de 2 800 km/h față de 2 200 km/h cît va fi viteza „Concorde"-ului, ceea ce va constitui un cîștig de 20 minute la zborurile transatlantice. Dar, ripostează adepții „Jet"-ului anglo-francez, acest cîștig de timp reprezintă de fapt o pierdere de 10 milioane franci, care trebuie destinați rezolvării problemelor tehnice legate de trecerea „zidului căldurii" (pe care-l reprezintă viteza de 2 500 km/h).... Și tot astfel se înfruntă și alte argumente și contraargumente.

Practic rivalul american al avionului „Concorde" nu constituie, la urma urmei, o problemă acută decît privind lucrurile în perspectivă (primul zbor experimental al lui SST—2 707 e programat pentru 1970). Ceea ce nu înseamnă totuși că realizatorii avionului supersonic de pasageri anglo-francez sînt lipsiți de griji. Motivele de îngrijorare vin îndeosebi din partea britanică. După cum releva recent DAILY EXPRESS prețul de cost al avionului „Concorde" a crescut numai într-un an cu 120 milioane lire sterline. Ceea ce a făcut un alt ziar britanic, DAILY MAIL, să afirme: „Discuții particulare au început între trezoria britanică și ministerul francez al finanțelor pentru abandonarea proiectului Concorde". Partsul a răspuns sec: „Stiri nefondate". Cert este însă că de partea britanică se exercită presiuni. Participarea britanică la realizarea avionului „Concorde" este condiționată de intrarea Angliei în Piața Comună. Ceea ce, dealtfel, sublinia fără echivoc, în urmă cu puțină vreme, lordul Chalfont: „Numai ca membri ai Comunității Economice Europene noi vom putea pune la dispoziția Europei (occidentale — n.n.) resursele tehnice ale industriei noastre aeronautice..." Se adaugă, dealtfel, că guvernul de la Londra nu s-a angajat să participe decît la finanțarea prototipului.

Deci, pînă atunci viitorul „Concorde"-ului continuă să rămînă amenințat nu numai de rivalii americani ci și de însăși partenerii britanici.

P. NICOARĂ

● ÎN CURSUL celei de-a doua zi a șederii sale în Cehoslovacia, ministrul industriei chimice al Republicii Socialiste România, Constantin Scarlat, a făcut o vizită la Bratislava. El s-a informat asupra producției și modului de organizare a întreprinderilor de industrie chimică și a avut o întrevedere cu F. Barbirek, vicepreședinte al Consiliului Național Slovac, președintele Comisiei de stat a planificării din Slovacia.

● AMBASADORUL Republicii Socialiste România în Suedia, Eduard Mezincescu, a oferit vineri un dar de cărți românești Universității din Stockholm, din partea Universității din București.

● LA 17 NOIEMBRIE a fost semnată la Praga convenția între Republica Socialistă România și Republica Socialistă Cehoslovacă privind colaborarea în domeniul protecției plantelor.

Poziția Elveției în problema neproliferării

BERNA 18 Corespondentul Agerpres, Horia Liman transmite: Willy Spühler, șeful departamentului politic al Consiliului Federal al Elveției, a remis vineri delegaților U.R.S.S. și S.U.A. la Conferința de dezarmare a celor 18 state de la Geneva o notă privind poziția Elveției față de proiectul de tratat de neproliferare. Această problemă a fost prezentată în cursul aceleiași zile în cadrul ședinței ordinare a Consiliului federal de Willy Spühler. El a declarat că Elveția, care în principiu este favorabilă încheierii unui tratat de neproliferare, consideră că proiectul aflat în discuția Comitetului celor 18 state pentru dezarmare nu este nici definitiv, nici complet. Ceva mai mult articolul 3, privitor la problema controlului, nu este nici redactat. În legătură cu problema controlului, a arătat vorbitorul, Elveția își rezervă dreptul de a nu accepta prezența unor inspectori care nu i-ar inspira încredere.

Consiliul federal elvețian cere ca puterile nucleare să se angajeze în mod ferm că vor furniza informații asupra tehnologiei nucleare în scopuri pașnice, inclusiv cele în legătură cu explozitile nucleare cu caracter pașnic. În ceea ce privește durata tratatului, Elveția consideră că ea nu trebuie să fie limitată. Ea cere puterilor nucleare să găsească mijloace de a pune capăt cursei înarmărilor și să-și ia angajamentul de a nu folosi niciodată amenințarea nucleară împotriva țărilor nenucleare.

pe scurt

● Între 13 și 17 noiembrie la Dresda a avut loc o consfătuire a cadrelor de conducere ale armatelor statelor participante la Tratatul de la Varșovia, sub conducerea mareșalului I. Iakubovski, comandant suprem al Forțelor Armate Unite ale statelor participante la Tratatul de la Varșovia. Din România au participat general lt. Sterian Țîrcă și general lt. Octavian Orban. În comunicatul dat publicității la Berlin se arată că la consfătuire au fost discutate „probleme ale ridicării pregătirii de luptă și nivelului de instruire și operativitate de luptă ale trupelor Forțelor Armate Unite și s-au precizat temele pentru noul an de instrucție. În toate problemele discutate a existat o deplină concordanță de păreri și înțelegere reciprocă".

Participanții la consfătuire au vizitat unități și institute de învățămînt ale armatei populare a R. D. Germane și ale trupelor sovietice staționate temporar în R.D.G. și au asistat la exerciții și demonstrații militare.

TRATATIVE PRIVIND ARABIA DE SUD

● LA LONDRA s-a anunțat că lordul Shackleton, ministrul britanic fără portofoliu, va pleca luni pe calea aerului la Geneva pentru a participa la tratativele cu reprezentanții Frontului Național de Eliberare în vederea transferării puterii în Arabia de sud. N-a fost anunțată oficial, încă, data precisă a începerii acestor tratative. Din știri neconfirmate s-a aflat că ele vor începe marți.

● BIROUL POLITIC al Partidului Comunist Francez a dat publicității un comunicat în care se exprimă protestul împotriva convocării la Hanovra a Partidului Național Democrat — partid de extremă dreapta — și se reproșează guvernului vest-german că a permis ținerea acestui congres.

● SÎMBĂTĂ la Sofia au început lucrările reuniunii reprezentanților agenților de turism și automobil-cluburilor din țările balcanice, la care iau parte delegații din Bulgaria, Grecia, România, Turcia și Iugoslavia. Delegația din România este condusă de Ioan Dermengiu, director general al Agenției centrale pentru turism internațional din cadrul O.N.T. În cadrul întîlnirii sînt abordate probleme privind schimbul turistic reciproc, reclama și propaganda, colaborarea în domeniul transportului și dezvoltarea turismului în Peninsula Balcanică.

CRIZA LIREI STERLINE

Criza lirei sterline a atins ieri punctul culminant. La Londra se vorbește de „cea mai gravă criză din istoria finanțelor britanice". „Una din cele mai sălbatice zile la bursa din Londra" s-a încheiat cu cel mai coborît curs al lirei — 2,7825 dolari — în timp ce în principalele capitale occidentale s-a desfășurat o activitate excepțională pentru un sfîrșit de săptămînă. Consultările și negocierile au continuat atît la Paris — unde președintele de Gaulle a convocat de urgență pe miniștrii săi ai afacerilor externe, economiei și finanțelor, cît și la Washington — unde s-a întrunit Fondul Monetar Internațional, și la Bruxelles — unde au avut loc dezbaterile Comisiei pentru probleme monetare a Pieței comune. În aceeași zi, premierul Harold Wilson, după ce s-a întreținut îndelung cu miniștrii săi ai afacerilor externe și finanțelor, precum și cu Richard Crossman, președintele Camerei comunelor, a avut consultări cu ministrul economiei, Peter Shore.

În ciuda eforturilor guvernului britanic de a evita o devalorizare a lirei sterline, se constată o neîncredere generală față de această valută. Presa britanică de ieri a pregătit opinia publică pentru eventualitatea unei devalorizări a lirei.

Noi incidente în Cipru

Doi ciprioți greci au fost răniți ieri dimineață la Nicosia cu focuri de armă trase de cipriоți turci dintr-un post fortificat. Agenția FRANCE PRESSE subliniază că în urma acestui nou incident tensiunea a crescut rapid, iar soldații forțelor Națiunilor Unite au fost puși în stare de alarmă.

Anterior, cercurile O.N.U. din Cipru au anunțat că vineri seară, în regiunea Kokkina, din nord-vestul insulei, au avut loc în repetate rînduri schimburi de focuri.

Potrivit unor informații neconfirmate la Nicosia, citate de agenția FRANCE PRESSE, generalul Georges Grivas, comandantul șef al forțelor grecești din Cipru, considerat responsabil pentru incidentele de miercuri din regiunea Kophinou—Ayios Theodoros, ar fi fost rechemat la Atena de guvernul grec.

Într-un comunicat oficial dat publicității vineri la Ankara se arată că ministrul de externe al Turciei, Ihsan Sabri Caglayangil, a remis ambasadorului grec în Turcia o notă în care guvernul turc subliniază că poziția din ultimul timp a Greciei provoacă o incordare sistematică a relațiilor dintre cele două țări, transmite agenția FRANCE PRESSE. Ministerul de externe turc, se spune în comunicat, a atras atenția ambasadorului grec asupra răspunderii guvernului Greciei pentru „gravele și regretabilele evenimente care s-au produs recent în Cipru". Comunicatul arată, pe de altă parte, că ministrul de externe turc a făcut cunoscut ambasadorului Greciei măsurile imediate pe care, după părerea guvernului turc, trebuie să le întreprindă guvernul de la Atena în legătură cu evenimentele din Cipru.

Într-un raport adresat Consiliului de Securitate, secretarul general al O.N.U., U Thant, cheamă toate părțile să prevină repetarea „incidentelor lipsite de sens și deplorabile" care s-au produs în Cipru.

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

C.I.A. a bătut în retragere...

C.I.A. a hotărît să abandoneze lupta și să se retragă din universitățile americane. Hotărîrea a fost comunicată oficial la Washington de un purtător de cuvînt al acestei instituții.

De acum înainte, studenții care intră în vederile membrilor C.I.A. însărcinați cu recrutarea lor vor fi invitați să se prezinte la birourile Agenției Centrale de Investigații din Rosslyn. Planurile privind vizitarea, încă în cursul acestei săptămîni, a cinci universități și a unui colegiu din Washington pentru angajarea de „funcționari" ai serviciului secret american au fost părăsite. De ce?

Nu se poate spune că recrutorii C.I.A. de noi agenți s-au bucurat de o primire prea „călduroasă" atunci cînd au pătruns, în ultimele două săptămîni, pe porțile universităților de pe întreg cuprinsul teritoriului S.U.A. La Universitatea Rochester, sute de studenți au manifestat în fața birourilor din pavilionul administrativ unde erau „chestionați" cîțiva tineri, cărora li se oferise o „slujbă" la C.I.A. La Universitatea Syracuse din New York s-au petrecut demonstrații asemănătoare, în timp ce la Universitatea Maryland, recrutorii C.I.A. au trebuit să se retragă în fața valului de mînie provocat de prezența lor în mijlocul studenților. Membrii Uniunii studenților pentru pace de la Universitatea Georgetown au anunțat că vor picheta birourile dacă își vor face apariția agenții C.I.A., cum era planificat pentru zilele de sîmbătă și duminică. În sfîrșit, vineri, Agenția Centrală de Investigații și Ministerul Forțelor Aeriene au contramandat planurile de a face recrutări la Universitatea Wisconsin, după ce aici au trebuit să fie aduse forțe polițienești pentru a împrăștia pe studenții ce manifestau împotriva activităților serviciului de spionaj american și a războiului dus de S.U.A. în Vietnam.

Așadar, pretutindeni un eșec total. Studenților americani le sînt încă vii în memorie dezvăluirile, făcute în urmă cu cîteva luni, privind amestecul C.I.A. în viața universitară. La acestea s-au adăugat și resentimentele puternice provocate de activitatea C.I.A. în „depistarea" tinerilor ce se pronunță împotriva războiului din Vietnam, al căror număr este foarte mare în universitățile americane. Conducătorii C.I.A. au hotărît, de aceea, să opereze o modificare. Aparent, se retrag din universități. Aceasta nu înseamnă abandonarea unui sector important. Agenții C.I.A. vor acționa, însă, altfel, vor încerca să fie mai discreți.

Purtătorul de cuvînt al C.I.A. a declarat: „Motivul principal pentru abandonarea planurilor privind recrutările în universități... îl constituie faptul că aceasta ar putea duce la posibilitatea unei întreruperi serioase a vieții universitare. De aceea, am considerat că ar fi mai nimerit pentru noi ca aceste recrutări să se desfășoare în alte locuri".

Rămîne numai de văzut dacă ele vor avea un „succes" mai mare decît cel înregistrat pînă acum.

Arestatul din Panama nu este Müller?

Keith a redobîndit libertatea dar îndoielile n-au fost risipite

După 48 de ore petrecute într-o pușcărie din Panama, Francis Williard Keith a fost pus în libertate. Bătrînul vînzător ambulant s-a comportat cam ciudat. Întrebărilor anchetatorilor săi le-a răspuns cu zgîrcenie și, de fiecare dată a manifestat o impasibilitate care nu putea fi pusă doar pe seama vîrstei.

Keith fusese bănuit a fi faimosul Heinrich Müller, fostul șef al Gestapoului hitlerist. Cînd într-un restaurant din centrul orașului, agenții poliției panameze l-au arestat, mulți au sperat ca odată cu această captură să se ridice vălul care acoperea una din cele mai misterioase afaceri din perioada postbelică. Arestatul din Panama City trăia într-un cartier locuit de oameni cu venituri restrînse, a căror existență se consumă la granița mizeriei. Taraba pe care și-a instalat-o pe o stradă animată îi asigura lui Keith mijloacele necesare unui trai modest.

Oare singerosul Müller nu a mai găsit, în 1967, altă modalitate de a-și camufla prezența decît ducînd o viață solitară, apăsătoare, fără speranță, ca un sărman negustoraș de șireturi și turte dulci preparate după rețetele bucătăriei panameze? Existența aceasta neagră reprezenta finalul carierei celui care a reușit să devină dintr-un mărunt funcționar de poliție colaboratorul preferat al lui Himmler, autor al unor crime care au costat mii de vieți omenești? Hitler i-a încredințat lui Müller — ajuns general SS — o misiune de maximă importanță: furnizarea pretextului pentru declanșarea războiului. Cu meticulozitate a înscenat faimoasa operațiune de la frontiera poloneză care i-a justificat lui Hitler atacul asupra Poloniei. Ultima mărturie despre Müller datează din mai 1945: atunci a fost văzut plecînd din bunkerul „führerului" în ceasurile cînd trupele sovietice ocupau Berlinul. Un act de deces cu nr. 11 706 consemna mai tîrziu moartea sa. În pretinsul său mormînt se aflau, însă, oseminte provenind de la cel puțin trei persoane. A început urmărirea...

Cine este Keith?

Keith părea Müller cel căutat în lumea întreagă. Fotografiile arestatului au fost prezentate Sofiei Müller, soția excomandantului Gestapoului. 12 fotografii s-au înșirat pe masă și femeia le-a privit atent. După minute și ceasuri de gîndire a afirmat că bărbatul îmbătrînit din fotografii este chiar soțul ei. 24 de ore mai tîrziu (din ce motiv?) a început să manifeste îndoieli. O expertiză grafologică, realizată de un specialist în materie, a condus la concluzia că Keith ar fi Müller.

Dar o anchetă efectuată de autoritățile panameze avea să constate că Keith este totuși... Keith. El mai fusese în Panama în 1940, apoi în 1942. Arhiva companiei Canalul Panama menționează faptul că în 1942 Keith s-a numărat printre angajați. Iar o doamnă a recunoscut în Keith pe fostul ei chiriaș din același an. Confruntarea amprentelor digitale a înlăturat bănuielile: cele ale arestatului corespundeau cu cele ale lui Keith din 1942. Müller să-și fi pregătit de pe atunci ceea ce o oficialitate de la Bonn numea „calea de salvare"?

Keith a recăpătat grabnic libertatea. Imediat s-au auzit glasuri de protest: s-a apreciat că viteza cu care a fost eliberat este neîntemeiată. Protestatarii au primit o rapidă confirmare a temerilor lor. Potrivit agențiilor de presă, din Webb City, orașul în care Keith s-ar fi născut, a venit o notificare alarmantă: registrele de stare civilă nu conțin nici o înregistrare în privința lui. Iar consulatul S.U.A. din Belem (Brazilia) care a eliberat pașaportul de care dispune arestatul din Panama, n-a găsit în arhivele sale nici o referință privind întocmirea unui document pe numele Keith. Semnele de întrebare se înmulțesc ca într-un roman polițist.

Autoritățile panameze afirmă că nu dispun de „probe concludente" pentru a-l reține în pușcărie pe Keith. Identitatea acestuia, mai ales după ultimele noutăți din Webb City și Belem, provoacă justificate suspiciuni. Cine se ascunde sub înfățișarea ascetică a bătrînului Francis Williard Keith?

E. O.

NOTE DE DRUM

GDANSK — ANTIPOZI

(Urmare din pag. I)

Sopot nu existau băuturi alcoolice și tot ca acolo se dansa, se discuta etc. Diferențele erau în îmbrăcăminte, ținută și mai ales discuții. În fond, era normal fiindcă dacă majoritatea celor de la „Non-stope" erau elevi sau oameni fără studii superioare, cei de la „Zak" erau în exclusivitate studenți mai puțin teribili, mai puțin influențați de modă și exhibiții. Și ca să dau doar un exemplu discuția ce se purta cu cea mai mare ardoare era legată de festivalul de orgă de la Oliva, festival la care făcusem cu destulă greutate rost de un abonament.

★

Festivalul de orgă de la Oliva. Imensa catedrală cu cea mai mare orgă din Europa (20 000 de registre) plină. Și cînd a început să cînte orga... dar bine, muzica aceea de Bach nu poate fi decît auzită.

Catedrala este o capodoperă a genului, bazată pe un paralelism desăvîrșit. Astfel într-o parte se găsea orga întunecată, masivă, misterioasă. O galerie de picturi — portrete ale ctitorilor sau ale enoriașilor de vază — ce înconjoară altarul și se continuă pe laturi ar putea face cinste oricărui muzeu național. Și fiindcă am amintit de muzee nu pot să trec peste galeria orașului Gdansk, muzeul Pomorskie. Începînd cu o enormă colecție de obiecte de cult din care cele mai interesante mi s-au părut altarele portabile folosite în timpul creștinărilor în masă, trecînd printr-o vastă colecție de pictură clasică flamandă și germană muzeul cuprinde și un mare număr de tablouri din pictura poloneză modernă și contemporană. Dintre toate acestea tabloul asupra căruia atenția vizitatorului se îndreaptă cu precădere este „Portretul prințesei de Keneth" de Henry Raeburn, pictor care a trăit în secolele XVIII—XIX, pînză de un zguduitor realism lipsită de heratismul epocii. Zîmbet închis, un zîmbet albastru, fără a avea o frumusețe exotică sau măcar clasică, prințesa de Keneth farmecă și nu farmecă prin acea frunte ușor bombată, nici prin atitudinea sa umilă în contrast cu somptuosul costum, ci prin faptul că ea poate fi la fel de bine copilă și bunică fiind imposibil de precizat vîrsta. Portretul pare că absoarbe lumina și, totodată, pare că degajă un uimitor sentiment de melancolie, de singurătate eterică. Un tablou cît un muzeu! Spun aceasta pentru că în tot cursul călătoriei mele aveam să fiu obsedat de acel zîmbet albastru dat de Raeburn, pictorul scoțian al regelui Angliei. Aveam să mai văd și la Praga și la Budapesta portrete făcute de el sau de contemporanii săi, Ramsey, Ronney, aveam să văd opere aparținînd pictorilor celebri ai lumii de la El Greco și Rembrandt, la Kupka și Picasso, însă nicăieri n-aveam să mai întîlnesc o atît de mare forță de sugestie, o atît de mare sobrietate, cu accente ce frizau tragicul.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".